

Glasilo Občine Kanal ob Soči, letnik X, številka 35, september 2012

M^ost

V SREDIŠČU

Veselje in skrb šol
4-5

IZOSTRITEV

Suša, kakršne že dolgo
ni bilo
20-22

KULT-URA

Kogojevi dnevi v
znamenju jubileja
Antona Nanuta
26-27

IZ VSEBINE

Suša oklestila tudi občinsko blagajno	3
Veselje in skrb šol	4
Dom pod Ježo odprt	8
Rekordni skoki	9
Likof košnje	10
Tržnica: prostor druženja	11
Nova uprava Salonita	12
Plaža v Kanalu hit sezone	13
Kdo je bil Franc Šuligoj	14
Predsednik države Danilo Türk obiskal Kambreško	15
Slovesnost „Pod skalco“	16
Angelska nedelja	17
PGD Kanal gasil pod Skalnico in na Črnem Kalu	18
Dan državnosti z vsemi praporščaki	19
Izostritev: Suša	20
Kogojevi dnevi in jubilej Antona Nanuta	26
Knjižnica pod krošnjami	28
Plesni spektakel v Ložicah	29
Devetdeset let Radovana Požarja	31
Živahno poletje gasilske mladine	33
Šport	34

Fotografija na naslovnici:

Maestro

Foto: Toni Dugorepec

Nataša Bucik Ozebek, foto: Osební arhiv

V
o
d
a

„Pomanjkanje vode za ta nebeško lep kraj je prava šiba božja,“ je svojem zapisu o Kanalskem Vrhu pred leti razmišljal raziskovalec Ivan Rutar. Vode nam sicer danes ne manjka, v bližnjem akumulacijskem jezeru prve slovenske črpalne hidroelektrarne Avče jo imamo več dva milijona kubičnih metrov ali toliko, kot jo vsi Slovenci povprečno porabimo v enem tednu.

A voda iz pip v naših domovih ni tako samoumevna, kot bi se nekomu zazdelo ob temu podatku. Prvi poskusi ureditve vodovodnega omrežja segajo v petdeseta leta prejšnjega stoletja, a se zamisel ni obnesla, zato smo domačini še danes vezani na lastno iznajdljivost, vsak se mora zanjo potruditi sam, jo pripeljati iz bližnjega zajetja ali prestreči deževnico.

Prihajam iz krajev, kjer voda nikoli ni bila preveliko vprašanje, pa četudi je na površju nimamo skoraj nikjer. Vedno je tekla iz pipe in za to ni bilo treba nič postoriti. Če je bilo kaj narobe, si poklical vodovodnega Jožeta in je stvar uredil. Le enkrat imam v spominu, da nas je prosil, naj ne peremo avtov, ker je ni več na pretek.

Potem sem prišla na kanalsko podeželje, v vas brez vodovoda in se prvič zares zavedela, kaj je voda. In videla, kako jo ljudje cenijo. Tako, da vode od čiščenja solate ne zlijejo v korito, ampak z njo zalijejo rože. Tako, da vodo od kuhanih testenin, krompirja ali riža ne zlijejo proč, ampak jo ponudijo živalim v hlevu. Da posodo splakujejo v večji posodi in ne z nešteto pretečenimi litri vode naravnost iz pipe. Da cunje perejo, ko je pralni stroj poln in prej preverijo, koliko vode je še v šternu. Da zobe umivajo z lončkom in da avtov skoraj nikoli ne perejo. In da po vodo za pitje hodijo vsak dan k posebnemu izviru. Nobenih števecv nimajo nikjer, ki bi jih prisilili k varčni uporabi vode, tega jih je naučila narava sama.

Priznam, malo smešno in malo „za svetom“ se mi je zdelo vse skupaj. Do letos. Ko je vode zmanjkalo najprej v zajetju, nato v domačem šternu skoraj vsem v vasi. Ko je bilo potrebno napojiti živino, ko so travniki postajali stepe, njive pa kazale bolj novembrsko kot avgustovsko sliko. Danes pa se mi zdi odnos do vode jasen in logičen. In edini pravi, če bomo hoteli v času velikih vremenskih ekstremov preživeti.

Narava je nagajiva. Kaže nam zobe in se smeje v brk. Ni čudno, ko pa se nam zdi takšen trajnostni razvoj, kot ga znajo živeti v kanalski vasi brez vodovoda malo „za svetom.“ Oni že vedo zakaj in prav bi bilo, da sedaj, ko bo v to vasio pritekla voda iz vodovoda, tega odnosa ne pozabimo.

Nataša Bucik Ozebek

Izdajatelj: Občinski svet občine Kanal ob Soči, Trg svobode 23. Zanj: župan Andrej Maffi. Uredniški odbor: Nataša Bucik, Irena Hočevnar Križnič, Petra Paravan, Boštjan Simčič.

Odgovorna urednica: Lea Širok. Kontakt: 041/725 157, lea.sirok@gmail.com; mostkanal@gmail.com. Oblikovalska zasnova in prelom: Vesna Dugorepec.

Naslov uredništva: Glasilo Most, Pionirska 2, Kanal. Tisk: Natisakaj.si/Bo-tisk, Ljubljana. Naklada 2500 izvodov. Glasilo brezplačno prejme vsako gospodinjstvo v Občini Kanal ob Soči.

Suša oklestila tudi občinsko blagajno

Letos se nam je pri pripravi proračuna zalomilo nekaj stvari. Med temi je izredno povečanje prevozov vode, manj bo tudi denarja od koncesnin za proizvodnjo elektrike in od iger na srečo. Poleg naštetega, je občina dobila manj denarja tudi zaradi Zakona za uravnoteženje javnih financ. Tako se nam je letos pred poletjem prvič zgodilo, da smo imeli denarnico popolnoma prazno.

Lea Širok, foto: Bruno Bizjak

Kako bi glede na letošnjo izredno sušo ocenili razmere z dobavo pitne vode v naši občini? Kako smo zvozili v občini glede tega?

Letos smo več denarja za prevoz pite vode občanom porabili že pozimi, ko smo vodo vozili od januarja do marca, zato je bila poletna suša dejansko pričakovana. Pitno vodo smo vozili tako občanom, ki so odvisni od kapnice, kakor tistim, ki imajo manjša vodna zajetja in so letos presahnila. Njim bo vodo potrebno dovažati vsaj do prvega večjega deževja, ki ga ni bilo praktično že celo leto.

Redukcij vode kljub temu nismo doživeli?

Dejansko nam je preko celega poletja uspelo zagotoviti stabilno oskrbo s pitno vodo. K temu so prispevale hitre intervencije ob puščanjih na vodovodnih sistemih. Druga, zelo pomembna stvar, je bil pozitiven odziv občanov. Našo prošnjo, da nam priskočijo na pomoč z varčevanjem, so namreč vzeli zelo resno, tako da vode ni bilo potrebno zapirati praktično nikjer. Poleg tega smo v zadnjih letih obnovili nekaj glavnih črnih točk, od Gorenje vasi, do Morskega in Ložic, kjer je bilo včasih vodovod potrebno zapirati, letos pa so krajani pitno vodo imeli ves čas na razpolago. Eden od naših najstarejših občanov mi je celo čestital: „Jaz se takšne suše ne spomnim, dobro ste to zvozili.“

Se je torej ponovno pokazala potreba, da bi vsa gospodinjstva začela plačevati dejansko porabo vode?

Vgradnja števca pri vsakem porabniku je zelo velik in drag podvig. V naši občini namestimo števec povsod tam, kjer vodovode obnavljamo ali gradimo nove. Zdi se nam pošteno, da vsakemu najprej zagotovimo dovolj velike količine kakovostne pitne vode, nato pa merimo njeno porabo. Števci so pozitiven ukrep glede porabe vode.

Mnogi celo ugotovijo, da po vgradnji števca plačujejo nižjo položnico, saj vode dejansko porabijo manj. Govorimo seveda o tistih, ki imajo odnos do vode in recimo svoje vrtove zalivajo z zalivalniki. S števci pa omejimo predvsem tiste porabnike, ki vrtove in njive še vedno zalivajo kar s cevjo. Temu bi lahko rekli tudi sabotaja, predvsem je pa nesramno do vseh ostalih, ki jim zaradi takšnega ravnanja grozi zapiranje vode.

Za dobavo pitne vode v višjeležečih krajih sta pomembna nova vodovoda?

Oba kraja sta bila tudi večja porabnika gasilskih prevozov pitne vode, tako da so vodovod nujno potrebovali. Trenutno smo za oba vodovoda vložili vloge za pridobitev uporabnega dovoljenja. Za projekt tehnološke vode v Kanalskem Vrh, ki jo bodo krajani lahko uporabljali za vse negospodinjске namene, od zalivanja vrtov do pranja avtomobilov, pa moramo postaviti še rezervoar za vodo, ki nam jo bodo iz akumulacijskega jezera odstopile Soške elektrarne.

Župan Andrej Maffi

Obenem občina išče nove vire pitne vode?

Suša je tudi pokazala, da bo potrebno poiskati zanesljiv vir. Teh je lahko več, od vodarne Mrzlek do vodarne v Salonitu, ki je lahko pitno vodo zagotoviti za osem tisoč prebivalcev. Letos nam je prav ta vodarna zagotavljala vodo za Deskle, ko je v viru Ledinca začelo primanjkovati vode.

Kako se pa suša pozna v proračunski blagajni?

Katastrofa. Letos se nam je pri pripravi proračuna zalomilo nekaj stvari. Med temi je izredno povečanje prevozov vode, česar nismo mogli predvideti februarja, ko smo sprejemali proračun. Izpad dohodka imamo tudi z naslova koncesnin za proizvodnjo elektrike. Zaradi suše in nizkega vodostaja Soče je SENG proizvedel manj elektrike, tako da bo manj denarja tudi za nas. Ocenjujemo, da bo ta izpad prihodkov zelo velik, točne podatke pa bomo verjetno imeli šele januarja. Manj bo tudi koncesnin od iger na srečo, saj je HIT v težki gospodarski situaciji. Poleg naštetega, pa je ministrstvo za finance že upoštevalo ukrepe Zakona za uravnoteženje javnih financ in nam je enostavno nakazalo manj denarja. Tako se nam je letos pred poletjem prvič zgodilo, da smo imeli denarnico popolnoma prazno. Sicer sem že nekaj let opozarjal, da je proračune potrebno zastavljati previdno. Da smo tako tudi ravnali, gre zahvala tudi svetnikom in ostalim. Vse kaže, da šele sedaj resneje čutimo posledice vala brezposelnosti, manjših dohodnin in manjšega

pobranega davka. To seveda pomeni, da bomo proračun morali previdno zastaviti tudi naslednje leto.

Se bo občina morala odpovedati kateri od investicij?

Letos se bomo morali odpovedati nekaterim manjšim investicijam, ki jih bomo prenesli v leto 2013. Tudi glede izgradnje doma upokoencev v Desklah tečejo zadnji pogovori od katerih bo odvisno, ali bo kanalska občina imela dom. Ker so se razmere bistveno spremenile - čakalnih dob ni več - moramo od novogoriškega doma upokoencev najprej dobiti trdno zagotovilo, da bo našega prevzel v upravljanje. Težko bo pridobiti tudi denar, saj ga praktično ni. Potrebujemo okrog 3 in pol milijone evrov, vendar 'prestrašene' banke nočejo ničesar slišati o kreditiranju, ne sprejmejo nas niti na pogovore ali pa postavljajo nemogoče pogoje.

Če pa bi se novogoriški dom upokoencev odločil za dokončani objekt v Vrtojbi, doma upokoencev v naši občini zagotovo ne bo. Že šest let trudimo, da bi projekt peljali v pravo smer in ob tem velja poudariti, da bi bil dom, če bi nam ga uspelo zgraditi pred leti, danes na pol prazen. Starejši namreč zaradi vse hujše socialne stiske ostajajo doma in jih svojci ne dajejo več v domove. Naj povem še, da mi ponujamo dom četrte generacije, torej najsodobnejšo obliko doma za okrog 75 oseb. Upamo, da bomo s tem prepričali tako ministrstvo, kakor novogoriški dom upokoencev, prav tako pa menimo, da bi to lahko prepričalo bodoče najemnike, da bi se odločili zanj.

Veselje in skrb šol: 32 prvošolcev in varčevanje

Novo šolsko leto prinaša veselje in skrbi. Ravnateljica Osnovne šole Kanal Milka Zimic se boji vse večjega zaostrovanja v državni blagajni, ki posega tudi v šolo. Ravnatelj Osnovne šole Deskle Vojko Simčič pa dodaja, da se bodo varčevalnim ukrepom postavili v bran z dobrimi in korektnimi medsebojnimi odnosi med zaposlenimi in učenci.

Nataša Bucik Ozebek, foto: OŠ Deskle

V Kanalu imajo enaindvajset prvošolcev

Foto: OŠ Kanal

Šolo v Kanalu letos obiskuje 261 otrok, v Kalu nad Kanalom je v kombiniranem oddelku 2. in 3. razreda 6 učencev, učilnice deskljanske šole pa so letos sprejele 140 otrok. „Število otrok v šoli se je zmanjšalo. Če pogledamo zadnja tri leta, je upad drastičen. V šolskem letu 2010/11 smo imeli 286 učencev, letos jih je 25 manj,“ pravi ravnateljica **Milka Zimic**.

Tudi v Desklah se je število otrok zmanjšalo, a ravnatelj **Vojko Simčič** poudarja, da trend ni zaskrbljujoč, saj podatki za naslednjih nekaj let napovedujejo boljšo sliko. V Desklah imajo trenutno v vrtec vpisanih 80 otrok, do januarja prihodnje leto se jim jih bo pridružilo še šest. Tudi v Kanalu se vrtec iz leta v leto bolj polni. Letos imajo prvič v zgodovini sedem skupin otrok, skupaj z vrtcem v Kalu nad Kanalom pa vrtec obiskuje 127 otrok. Svoje znanje na mlajše generacije letos v Desklah prenaša 18 strokovnih sodelavcev, v Kanalu pa 28 matičnih učiteljev, štirje mobilni specialni pedagogi ter dva učitelja, ki svojo učno obveznost dopolnjujeta tudi na drugih šolah.

Vrtec Deskle: Torta za prvi dan

Foto: Vrtec Deskle

Vrtec Kal nad Kanalom: Otroci so pravi poznavalci domačih izdelkov

Foto: Vrtec Kal nad Kanalom

Svetla točka je vrtec

V kanalski osnovni šoli imajo letos pred sabo tudi svetlo točko. „Upamo na uspešnost kandidiranja za evropska sredstva za energijsko sanacijo vrtca. Urediti želimo toplotno in hidro izolacijo, talno ogrevanje, toplotno črpalko. Vrtec bomo tudi povečali, saj ne dosega normativnih zahtev glede prostorov in opreme. Pridobili bomo nekaj prostorov za strokovno delo zaposlenih, za individualno delo z otroki, skupni prostor, razdelilno kuhinjo. S sanacijo bo pa bo odpravljena naša največja težava, to je povezava med kuhinjo in vrtcem,“ pojasnjuje Milka Zimic. Zaveda se, da bo sanacija vrtcu najprej prinesla nekaj zagate, saj bodo morali otroke preseliti drugam, a na koncu si obeta velik prihranek energije, bolj zdravo okolje za otroke in vzgojiteljice ter manj težav pri delu. Predvsem pa bo dozidava mladim družinam zagotovila prostor za njihove malčke v domačem vrtcu. V Kalu pa se že veselijo vode iz vodovoda, saj jim je kapnica v petih letih delovanja vrtca in šole povzročala veliko težav in dodatnih finančnih stroškov.

Dijaki in študenti iz naše občine se vozijo še za 40 odstotkov ceneje

Z novo splošno subvencionirano mesečno vozovnico za dijake in študente, so se cene prevozov v šolo močno pocenile, saj glede na razdaljo prevoza, znašajo 20, 30 ali 50 evrov.

Naša občina pa bo tudi te vozovnice še dodatno znižala za 40 odstotkov, tako da bo večina dijakov za mesečno vozovnico odštela 12 evrov. „Šolarjem so sedaj odvzeli tudi brezplačno malico, tako da razmišljam, da bi jim pomagali celo pri malicah, pri prevozih pa absolutno, saj gre ta denar neposredno tistemu, ki ga najbolj rabi,“ poudarja župan **Andrej Maffi**.

Nekaj novosti je že, druge še prihajajo

Novo šolsko leto prinaša tudi mnogo novosti, večinoma ne najbolj prijetnih za šolo, šolarje in njihove starše. „Na ministrstvu so nam zelo skrčili odobrene ure podaljšanega bivanja,“ pravi Zimičeva, starši pa bi potrebovali celo daljše trajanje podaljšanega bivanja. „Pri tem problemu nam je prisluzila občina ustanoviteljica. Odobrili so nam, da imamo lahko po zaključku podaljšanega bivanja popoldansko varstvo, vendar ne več kot do 16.30. Starši morajo varstvo vnaprej najaviti in zanj tudi krijejo del stroškov,“ pojasnjuje. Po novem pouka ne smejo začeti pred 7.30, za dva učitelja, ki sta odšla v pokoj, pa zaradi zmanjšanja števila oddelkov niso dobili nadomestnih zaposlitev. Zato si pomagajo z zaposlitvijo za polovičen čas in s sodelovanjem s sosednjimi šolami. „Na ministrstvu so nam 'priškrtnili' kar nekaj sredstev, predvsem za materialne stroške in za dodatno strokovno izpopolnjevanje. Varčevalni ukrepi so nam naložili tudi ogromno nove 'papirologije', kar s seboj prinese ogromno dela. Naj navedem le primer zapletenega procesa pridobivanja soglasij ob novih zaposlitvah. Ne vem, če je to cilj varčevanja,“ se sprašuje ravnateljica Zimičeva. Dodaja, da so poleti vsi zaposleni na šoli in v vrtcu z zaskrbljenostjo sledili dogajanjem okoli napovedanih novih normativov v šolstvu. „Novi pravilniki niso sprejeti, a obetajo se nam jeseni ali v letu 2013. Šele ti bodo neposredno in močno posegli v delo v šolah in vrtcih. Dosedanji ukrepi so na starše večinoma vplivali le posredno in vseh učinkov niti še ne zaznavajo, denimo pri subvencionirani prehrani in plačilu vrtca,“ pravi. Kljub varčevanju pa jim je uspelo šolo čez počitnice tudi malce polepšati, saj letos praznujejo 50-letnico, odkar so prag šolske stavbe prestopili prvi učenci.

Če bodo ukrepi smiselni, ne bodo bistveno vplivali na naše delo

Nekaj investicij so pod streho spravili tudi v Desklah. Uredili so učilnico za gospodinjstvo in dodatno učilnico za razredni pouk, v vrtcu pa posodobili sanitarije.

Ravnatelj Vojko Simčič pa o varčevalnih ukrepih nima najslabšega mnenja: „Ti ne bodo bistveno vplivali na naše delo, če se bodo pokazali za

Prvošolce v Desklah sta pozdravila Lili in Bine

Prvi šolski dan je bil vesel tudi za višješolce

smiselne in bodo dolgoročno vodili k izboljšanju pogojev za delo. V kolektivu bomo, ob manjših osebnih prejemkih, skrbeli za racionalno rabo vseh potrebnih surovin in materiala. Sredstva, čeprav okrnjena, bodo morala zadoščati. Prilagajamo tudi program šole v naravi. Za razliko od prejšnjih let,

ko smo veliko več pouka izvajali v naravi, bomo to letos nadomestili s podobno kvalitetnim delom na šoli,“ pravi ravnatelj, ki pa vendarle opozori na eno napako: pri plačevanju zaposlenih je resnično napaka v tem, da ni mogoče dodatno nagraditi tistih, ki zares dobro delajo.

V Desklah veliko časa posvetijo ekologiji

Največja pridobitev Osnovne šole v Desklah je nova, sodobna knjižnica, ki nudi veliko možnosti za ustvarjalno in projektno delo. „Pri pouku in ostalih šolskih dejavnostih se usmerjam k ekološkim temam, zdravemu načinu življenja in zdravi prehrani. Pri pouku, ob kvalitetnem strokovnem delu, posvečamo veliko skrb varnosti in aktivnemu vključevanju učencev v učni proces. Ponujamo raznovrstne aktivnosti za nadarjene učence ter vso skrb za učence, ki potrebujejo dodatno učno pomoč. Starše pa vidimo kot skupino, ki lahko veliko prispeva k skupnemu pozitivnemu vzdušju in jih vabimo, da aktivno sodelujejo pri iskanju najboljših pristopov, predvsem na področju vzgoje prihajajočih generacij otrok,“ starše k sodelovanju vabi ravnatelj Vojko Simčič.

Plakatiranje po novem

Vse organizatorje prireditev obveščamo, da je naša občina v mesecu juniju začela izvajati Odlok o plakatiranju (Uradni list RS, št. 103/2011), ki ga je občinski svet potrdil 29. novembra 2011.

Nika Testen, foto: TIC Kanal

Organizatorji prireditev morajo tako za nameščanje in odstranjevanje plakatov plačati ceno, ki jo je s sklepom določil občinski svet, odvisna je pa od velikosti, števila plakatov in časa trajanja plakatiranja.

Organizator prireditve mora plakate oddati v režijskem obratu občine Kanal ob Soči, kjer bo predhodno poravnal stroške plakatiranja.

Plakatiranje se izvaja, ko organizator izkaže potrdilo o plačilu režijskega obratu.

Plakatiranje je plačljivo za organizatorje prireditev s sedežem v občini Kanal ob Soči in izven nje, nameščanje in odstranjevanje transparentov (na

lokaciji: Kanal ali Deskle) pa je plačljivo samo za organizatorje s sedežem izven občine.

Za plakate, ki bodo na območju občine nameščeni brez ustreznih soglasij in na prepovedanih mestih, bodo pristojni dokumentirali in sprožili postopek za poizvedbo o pravni in odgovorni osebi. Naj dodamo, da 10. člen omenjenega odloka za takšne kršitve predvideva tudi sankcije.

Informacije o plakatiranju:

Režijski obrat občine Kanal ob Soči
vodja Vinko Medvešek
telefon: 05 39 81 208

Cena storitev v okviru plakatiranja (cene za posamezen plakat in posamezen dan)

Število plakatov:	Manjši plakati 1	Normalni plakati 2	Večji plakati 3
	brez DDV / z DDV	brez DDV / z DDV	brez DDV / z DDV
do 10	0,19 / 0,23	0,23 / 0,27	0,70 / 0,84
11 do 30	0,17 / 0,21	0,21 / 0,25	0,70 / 0,84
nad 30	0,16 / 0,19	0,19 / 0,23	0,70 / 0,84

1 **Manjši plakati:** plakati formata B2 in manjši, plakati površine pod 0,7 m²;

2 **Normalni plakati:** plakati formata B1 (1000 mm x 707 mm);

3 **Večji plakati:** plakati, večji od formata B1, plakati površine nad 0,7 m².

Cena za enkratno postavitve in odstranitve transparenta na drogih za nameščanje transparentov:

brez DDV / z DDV
25,00 / 30,00

Prireditve sofinancirane iz proračuna občine Kanal ob Soči so oproščene plačila stroškov namestitve in odstranitve transparentov.

EKOTIČEK

Prenova javne razsvetljave

Neustreznost, predimenzioniranost, v določeni meri dotrajanost javne razsvetljave so besede, ki so odgovorne osebe Občine Kanal usmerile, k razmišljanju o rekonstrukciji javne razsvetljave. Projekt ima korenine že v letu 2010, ko je bil opravljen prvi bolj sistematičen popis, izdelan kataster ter prvi projektantski popisi za celovito prenovo javne razsvetljave. Izvedba rekonstrukcije se je takrat ustavila pri denarju.

Boštjan Mljač, dipl. ing. gosp., vodja projektov GOLEA, foto: Golea

Varčna svetilka

Država je občinam po eni strani s strogo zakonodajo podala visoke cilje glede varčevanja na področju javne razsvetljave, po drugi pa odlašala z razpisovanjem namenskih nepovratnih sredstev. Prilika se je pokazala leta 2011, ko je Ministrstvo za gospodarstvo objavilo razpis za pridobitev nepovratnih sredstev, na katera je občina čakala. S skupnimi močmi smo Občina Kanal ob Soči, agencija GOLEA in projektantsko podjetje Bonnet d.o.o. pripravili potrebno dokumentacijo za uspešno kandidiranje na omenjeni razpis. Od pristojnega ministrstva je občina prejela sklep o odobritvi sredstev in podpisala pogodbo o

sofinanciranju.

Od 1007 svetilk, kolikor jih sedaj osvetljuje ceste in javne površine v občini, jih bomo v prvi fazi zamenjali 591. Gre za najbolj potratne svetilke. Investicija v izvedbo prve faze znaša 304.387 evrov, od tega bo občina pridobila 83.629 evrov nepovratnih sredstev. V investicijo je vključena: demontaža obstoječih svetilk z odvozom, namestitve varčnih in okolju prijaznih svetilk vključno z oporišči ter regulacijo, zamenjava dela kablov, rekonstrukcija in predelava nadomestne pomožne opreme, uvedba računalniškega programa za energetske knjigovodstvo javne

razsvetljave in priklop svetilk. Ostalo razsvetljavo bomo rekonstruirali postopoma do konca leta 2016, ko mora biti po obstoječi zakonodaji prilagojena vsa razsvetljava cest in javnih površin. Nove svetilke bodo zasenčene, torej ne bodo svetile nad vodoravnico. Za občane to pomeni manj vsiljene svetlobe v bivalne prostore, po drugi strani pa bo svetloba usmerjeno svetila tja, kjer je res potrebna - na cesti. Cilj je, da se s prenovo doseže ekonomično zmanjšanje porabe elektrike. Z novimi varčnimi svetilkami bo kanalska

občina praktično prepolovila sedanjo letno rabo električne energije, obenem pa se bodo zmanjšale tudi emisije ogljikovega dioksida (CO₂).

Občina gleda v prihodnost in išče rešitve na področju zmanjšanja rabe energije tudi javnih objektih. Nenazadnje je pridobila nepovratna sredstva na razpisu Petrola za izdelavo energetskih pregledov vrtca v Desklah, ter kanalske in desklanske osnovne šole s pripadajočima telovadnicama. Energetski pregledi bodo ponudili odgovore glede ukrepov. Naslednji

pomemben korak pa bo izvedba sanacije posameznih javnih objektov.

GORIŠKA LOKALNA ENERGETSKA AGENCIJA-GOLEA

Mednarodni prehod 6, Vrtojba
5290 Šempeter pri Gorici, Slovenija
E-mail: bostjan.mljac@golea.si
Telefon: +386 (0)5 393 24 62
GSM: +386 (0)31 711 163

Ekosubvencije in eko krediti 2012

V sodelovanju s kanalsko občino je Agencija Golea v večnamenskem objektu v Avčah 21. maja organizirala delavnico o okospodbudah in ekokreditih ter drugih možnostih pridobivanja nepovratnih sredstev za ukrepe učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije.

Ekipa Golea, Goriška lokalna energetska agencija, Nova Gorica, foto: Toni Dugorepec

Slovenski okoljski javni sklad (v nadaljevanju Eko sklad) je tudi v letošnjem letu objavil nove javne pozive za dodeljevanje nepovratnih sredstev v prihodnjem letu. Skupaj je razpisanih 11,8 milijonov evrov nepovratnih sredstev v petih javnih pozivih: Javni poziv 12SUB-OB12, kjer lahko občani oddajo vloge za nepovratna sredstva za nove naložbe rabe obnovljivih virov energije in večje energijske učinkovitosti stanovanjskih stavb. Javni poziv 13SUB-OB12 je namenjen nepovratnim finančnim spodbudam občanom za nove naložbe rabe obnovljivih virov energije in večje energijske učinkovitosti večstanovanjskih stavb. Javni poziv 15SUB-EVOB12 prinaša nepovratne finančne spodbude občanom za baterijska električna vozila, javni poziv 16SUB-EVPO12 pa predvideva nepovratna sredstva pravnim osebam za baterijska električna vozila. Javni poziv 17SUB-AVPO12, pa je namenjen vlogam za nepovratne finančne pomoči za vozila na stisnjen zemeljski plin ali bioplin za javni potniški promet. Vsi javni pozivi za dodeljevanje nepovratnih sredstev so odprti do konca leta 2012 oziroma do objave zaključka. Vloge na razpis je potrebno oddati pred izvedbo ukrepa oziroma naložbe. V nasprotnem primeru vlagatelj ni upravičen do nepovratne finančne spodbude. Program ugodnega kreditiranja se izvaja podobno kot v prejšnjih letih. V letu 2012 so razpisana sredstva za kreditiranje pravnih oseb, samostojnih podjetnikov posameznikov in zasebnikov na območju Republike

Za ekosubvencije in ekokredite občanov slabih 17 mio evrov

Slovenije za okoljske naložbe (javni poziv 48PO12) v višini 25 milijonov evrov.

Objavljen je bil tudi javni poziv za kreditiranje okoljskih naložb občanov (javni poziv 47OB12). Višina sredstev v okviru tega poziva je 5 milijonov evrov.

Za oba poziva bodo občani lahko najemali ugodne

kredite, odprta pa bosta do porabe sredstev vendar najkasneje do 31.01.2013.

Več informacij o nepovratnih sredstvih in kreditih lahko dobite na spletni strani Eko sklada:

<http://www.ekosklad.si>, kjer so objavljeni obrazci za pridobitev subvencije, oziroma na njihovi telefonski številki: **01/ 241 48 20**.

Javni razpis za štipendije za Regijsko štipendijsko shemo Goriške statistične regije za šolsko/študijsko leto 2012/2013.

Od 14. 9. 2012 je objavljen Javni razpis za štipendije za Regijsko štipendijsko shemo Goriške statistične regije za šolsko/študijsko leto 2012/2013.

Javni razpis štipendij RŠS za Goriško statistično regijo je namenjen dijakom in študentom, ki se izobražujejo doma ali v tujini in se bodo po končanem šolanju/študiju zaposlili na območju Goriške razvojne regije.

Štipendije iz RŠS se dodeljujejo dijakom in študentom, ki se šolajo za poklice, po katerih delodajalci povprašujejo oziroma izrazijo interes, opredeljen v vlogi na javni poziv. Za šolsko/študijsko leto 2012/2013 je 23 delodajalcev iz Goriške statistične regije skupaj razpisalo 147 štipendij. Dijakom je namenjenih 50 štipendij, dodiplomskim študentom 86 štipendij, za poddiplomske študente pa je razpisanih 11 štipendij.

Pogoji za sodelovanje na Javnem razpisu, postopek izbora kandidatov, načini in rok prijave, delodajalci in razpisane štipendije ter vsa ostala določila so podrobneje opredeljena v Javnem razpisu.

Razpisna dokumentacija in obrazci so dostopni na internetni strani Posoškega razvojnega centra; <http://www.prc.si/razpisi/javni-razpis-stipendij-rss-2012-2013>, v tiskani obliki pa jo kandidati dobijo tudi v poslovnih prostorih Posoškega razvojnega centra v Tolminu (ulica Padlih borcev 1/b, 5220 Tolmin)

Prijavni obrazec najdete tudi na spletni strani časopisa Most: www.mojabcina.si/kanal-ob-soci/razpisi/razpis-za-kadrovske-stipendije-goriske-statisticne-regije

Nekoč karavla, danes planinski dom

Planinskemu društvu Valentin Stanič Kanal je po skoraj dveh desetletjih uspelo odpreti planinski dom tudi za javnost. Marca je Planinska zveza Slovenije Domu pod Ježo podelila status planinske postojanke 3. kategorije, slovesno odprtje pa je bilo v soboto, 30. junija 2012. Dom bo v sezoni odprt vsak vikend. Dobrodošle pa so tudi skupine, za katere dom odpremo tudi izven sezone.

PD Valentin Stanič Kanal, foto: Marijan Nanut

Odprtje Doma pod Ježo

Stavba, v kateri je danes Dom pod Ježo, je bila do osamosvojitve obmejna stražarnica. Kanalski planinci so jo leta 1997 dobili v najem od Ministrstva za obrambo za nedoločen čas.

Klavrna podoba propadajoče stavbe je bila takoj po osamosvojitvi lahka tarča nepridipravom in vandalom, saj je njena odmaknjenost zagotavljala neopaženost nepovabljenih gostov. Planinsko

Gostoljuben planinski dom bo v sezoni odprt vsak vikend

društvo se je kmalu po prevzemu stražarnice lotilo temeljitih prenov stavbe - stavbno pohištvo, streha, fasada, zaščita oken in vrat. Planinci smo v dom vložili ogromno prostovoljnih ur dela. K sreči je bil takrat posluh za pomoč s strani posameznih institucij in firm večji kot danes in tako je planinski dom poleg materiala dobil donirane tudi nekaj prepotrebne opreme.

Po močnem zagonu je tudi nam zmanjkalo energije in, seveda, denarja. Tako je dom nekaj let bolj sameval. Pa ne, da nismo nič delali na njem.

Nasprotno. Vsa leta smo se trudili urediti status in odpravljali administrativne prepreke za njegovo delovanje. Več poskusov je bilo neuspešnih. Običajno se je zataknilo tik pred koncem. A sedanjemu vodstvu je uspelo!

Pa ne brez težav. Ogromno poti, urejanje dokumentacije, prošnje, vloge in prijave, soglasja... Poleg tega tudi fizična dela v domu, kjer je skupina neugnanih planincev poskrbela za njegovo dokončno podobo. Del v domu ni bilo malo: zamenjava notranjih vrat, prenova sanitarij za zaposlene, ureditev električne napeljave, zidarska dela na nekdanjem svinjaku, ki smo ga preuredili v elektro postajo, ureditev in oprema zimske sobe, pa kompletno pleskanje sten in barvanje lesenih oblog, klopi in miz. Še bi lahko naštevali. Naj navedemo samo podatek, da je bilo v ureditev doma vloženih več tisoč ur prostovoljnega dela.

Moramo pa zapisati, da nam je tudi tokrat na pomoč priskočila občina. Planinsko društvo je iz občinskega proračuna prejelo 10. 000 evrov namenskih sredstev za nakup in postavitev električnega agregata.

Elektrifikacija doma je bila namreč predpogoj za odprtje doma, do doma pa javno električno omrežje ni napeljavano.

Druga velika zagata je vodooskrba. Kljub temu, da smo zajetje ter kompletno vodovodno instalacijo temeljito prečistili, je potrebno vodo pred uporabo še vedno prekuhavati. Nabava ustreznih filtrov je za društvo prevelik zalogaj, zato iščemo primerno rešitev tudi preko lokalne skupnosti.

Priznanje in zahvala vsem, ki nam pomagata in se skupaj z nami trudite, da bi planinski dom postal resnično NAŠ dom.

Žal, pa posameznikom naš uspeh ni po godu in nam vestno nagajajo. Upamo lahko le, da bodo ti posamezniki nekdanj ugotovili, da naše delo, prizadevanje in uspeh prinaša koristi tudi njim, kraju in širši skupnosti. V domu namreč delamo vsi volontersko v prepričanju, da počnemo nekaj dobrega za vse nas in za prepoznavnost kraja, občine in naše lepe dežele. Naši gostje nam to priznajo. Pričakujemo tudi vas!

Rekordni skoki

Več kot tri tisoč obiskovalcev, petnajst pogumnih skakalcev s 17-ih metrov v treh disciplinah in sedem tekmovalcev s skakalnice v kategoriji od 10 do 17 let, so podatki, ki dokazujejo, da so bili letošnji skoki z mosta, ki jih je Turistično društvo Kanal organiziralo v nedeljo, 12. avgusta, več kot uspešni.

Lea Širok, foto: Toni Dugorepec

V Kanalu je bilo živahno že dopoldne. Številne obiskovalce sta najprej privabila dobro obiskana in predvsem s pestro ponudbo založena boljši sejem in tržnica. Gneča je bila tudi okrog starodobnih avtomobilov in motorjev, ki so bili na ogled na ploščadi pred občinsko stavbo. V Fontani in v Gostišču Križnič skorajda ni bilo praznega mesta.

Pravi živžav je bil od jutra tudi ob Soči. Številni obiskovalci so dokaj toplo vodo izkoristili za plavanje, nekateri so skakali s skakalnic, dva ali trije pa so skočili tudi z mostu. Nekaj mladincev se je udeležilo tudi delavnice skakanja v vodo.

Po petnajsti uri se je na skalah ob Soči trlo ljudi, fotografi in televizijski snemalci so bili na svojih mestih, strokovna komisija za skoke pa tudi. Potem ko je zbrane pozdravil župan **Andrej Maffi**, je na most prišlo 14 tekmovalcev in ena tekmovalka. Kot običajno, so v Sočo vrgli rdeč nagelj in tako odprli skoke. Za varnost in „mehčanje“ vode so bili zadolženi trije potapljači, voditelj prireditve **Ervin Čurlič**, ki je ves čas skrbel tudi za dobro vzdušje, pa je najprej napovedal revijo skokov s skakalnic, visokih 1,5 in 4,5 metra, za tekmovalce od 10 do 17 let. Med njimi je bila tudi mlada skakalka, **Kristina Rus**, zmagal pa je **Martin Krašovec**.

Ob šestnajstih so bili na vrsti skoki z mosta. 14 skakalcev in ena skakalka so se s 17-ih metrov pomerili v treh kategorijah: skokih na noge, skokih na glavo – lastovka in figurativnih skokih. V skokih na noge je med devetimi tekmovalci zmagal **Gabriele Auber** iz Trsta, vnuk **Pina Auberja**, večkratnega zmagovalca kanalskih skokov, drugi je bil najmlajši tekmovalec, trinajstletni **Jernej Rus** iz Kamnika pod Krimom, tretji je bil domačin **Dalibor Tomić**, četrta pa edina skakalka z mostu **Diana Rupnik**. V lastovki oziroma skokih na glavo je bil nepremagljiv **Borko Miladinović** iz Užic, drugo mesto je zasedel Idričan **Jan Vončina**, tretje pa Jeseničan Jernej Klinar. V najtežji kategoriji, figurativnih skokih, je bil vrstni red naslednji: prvi Jan Vončina, drugi **Aleš Karničnik**, tretji Borko Miladinović in četrty **Jernej Klinar**. Po prvi seriji je eden od tekmovalcev iz kategorije skoki na noge opustil tekmovalje. Med prvo in drugo serijo skokov pa je za vzdihne začudenja tritisočglave množice na bregovih Soče poskrbel akrobatski letalec **Benjamin Ličer**.

Predsednica Turističnega društva **Vanja Cotič**

Jan Vončina, zmagovalac v figurativnih skokih

poudarja, da so skoki z mosta letos rekordni. Obiskovalcev in tekmovalcev je bilo bistveno več kot lansko leto in letos se jim je po dolgem času pridružila tudi skakalka. Tekmovalka **Diana Rupnik** iz Logatca je prvič skočila z višine 17-ih metrov. Skokov tudi sicer ne trenira, je pa učiteljica smučanja. O svoji prvi izkušnji skakanja s kanalskega mostu, ki ji je bila zelo všeč in jo bo drugo leto najverjetneje ponovila, pa pravi, da je „malo odvisna od adrenalina“. Posebno mesto si zasluži trinajstletni **Jernej Rus** iz Kamnika pod Krimom, ki je bil drugi najboljši v skokih na noge. Povedal nam je, da ga ni bilo prav nič strah, saj je z desetmetrske skakalnice skakal že na Rtu Kamenjaku. Na skoke z mosta v Kanalu pa se je pripravljaval v bližnjem jezeru, kjer imajo petmetrsko skakalnico. Sicer pa sta skakalca tudi Jernejeva brat in sestra: Roman je tekmoval v kategoriji skokov z mosta na noge, Kristina pa v kategoriji od 10 do 17 let. Stalni gost kanalskih skokov je Borko Miladinović, profesor telesne vzgoje iz Užic. Na vprašanje, kakšni so bili letošnji skoki je odgovoril, da so bili odlični: „Tu je res pravi užitek skakati s prijatelji in z novimi skakalci. Zelo rad pridem v Kanal.“

Domačini so zelo pozorni in vedno pripravijo lep sprejem in dobre pogoje za skoke. „Veliko zaslug za promocijo skokov z mosta ima Jernej Klinar, ki je skupaj z Alešem Karničnikom tudi letos vodil delavnico za mlade skakalce. Sam pravi, da je vsako leto „skakati v Kanalu najlepše v Sloveniji. Tu je vse, od dobrega ambienta, do družbe in lepega sprejema skakalcev.“ Na vprašanje, ali bi se ta šport pri nas lahko bolj razvil tudi na račun kanalskih skokov z mosta, pa je odgovoril: „Skakalcev je nekoliko več. Vendar je tu višina – 17 metrov – zelo velika, zato ni mogoče kar tako skakati z mostu.“ Na skoke se je seveda potrebno pripraviti, sicer lahko pride tudi do hudih poškodb.

Po skokih se je najpomembnejša turistična prireditev v naši občini nadaljevala na igrišču pri kanalski osnovni šoli, kjer so najprej uradno razglasili rezultate in podelili nagrade, nato pa izbrali že šesto najlepše dekle Soče. Naslov Miss Soče 2012 je dobila **Veronica Zoratti** iz Vidma. Tudi prva spremljevalka, **Laura Menotti**, je Italijanka, druga spremljevalka pa je **Sara Savnik** iz Ajdovščine. Izbor je vodil **Gianni Rijavec**, ki je tudi letos zapel v duetu z italijansko pevko **Zuleiko**.

Jernej Rus (v sredini) z bratom in sestro

Diana Rupnik, Jernej Klinar in Tadej Kruška

Starodobniki
Gianni Rijavec in zmagovalke
Foto: Aleš Kobav

Likof košnje v Vrtačah

Okrepčevalnica Na skednju v Vrtačah je letos na nedeljsko popoldne sredi julija, natančneje, 15. julija, prvič organizirala Likof košnje, s katerim je želela obuditi stare običaje in prikazati, kako so nekoč potekala kmečka opravila. Čeprav se je dan začel s slabim vremenom, je popoldansko sonce omogočilo, da je v Vrtačah zadišalo po senu.

Polona Gerbec, foto: Mitja Žnidarčič

„Grabiča“ je na koncu na kopo nataknila še svitke

vedno bolj ožala v grlo.

Kot je bilo v starih časih v navadi, je tudi tokrat prinesla gospodinja v senožen delavcem vodo v kjantah. Medtem, ko so delavci izdelovali kopo, so se gledalci pomerili v različnih kmečkih opravilih, in sicer povezovanju in nošenju bremen. Na koncu je grabiča na kopo nataknila še svitke (vozle iz sena), ki preprečujejo, da bi voda tekla v kopo in nanje položila preklade, katerih namen je, da potiskajo svitke po stužju navzdol, ko se kopa useda. Še zadnje dejanje, ki je poželo pri obiskovalcih največ smeha, je bil spust oziroma lovljenje grabiče s kope. Izdelava kope predstavlja konec košnje, saj je seno spravljeno "pod streho" in temu je v preteklosti sledil likof.

Likof pomeni pojedino, pitje ob koncu večjega dela. Košnja je bila zagotovo eno največjih opravil vsake družine v teh krajih, zato je bila navada, da se je za likof košnje kuhalo štruklje. Tudi v Vrtačah so pripravili likof, druženje se je ob prijetni glasbi, domači hrani in seveda štrukljih nadaljevalo kar Na skednju, saj je bilo zunaj na ta poletni večer precej mrzlo v primerjavi z ostalimi. Okrepčevalnica Na skednju si želi tudi v prihodnje organizirati takšne in podobne prireditve, z namenom prikaza in oživitve etnološke posebnosti kot zanimivosti iz preteklosti teh krajev.

Prireditve se je začela s prikazom izdelave kope, ki jo danes le še redkokje vidimo. Izdelovalci kope, moške z okoliških vasi (Brd in Liga), so najprej pripravili kopišče. Kopišče so sestavili iz stužja (debelejši kol sredi kope), okrog katerega so uprli tri stoge, jih pritrdili skupaj in na dno položili veje, da se seno ni dotikalo tal. Na kopišče so najprej naložili zgrabke sena, kar je pri izdelovanju kope pomembno opravilo, kajti če je kopa pravilno začeta, poteka delo naprej brez težav, manj dela je s puljenjem in ograbljanjem, kopa pa ima lepo končno obliko. Potem je na kopo splezala grabiča, ženska, ki je grabila in nato peštala seno, ki so ga na kopo metali moške z vilami. Grabiča je seno enakomerno zlagala z grabljami na vse strani, da je kopa najprej naraščala in dobila trebuh, potem pa se proti vrhu

OBVESTILO

Zaradi povečanega zanimanja in povpraševanja po kombajnu smo se odločili, da bomo pripomogli k reševanju te tematike. Zainteresirane kmete (ali proizvajalce) obveščamo, da bo Občina Kanal ob Soči, v primeru zadostnega števila interesentov, v letu 2013 sofinancirala prevoz kombajna na območje občine. Občina ne bo krila stroška žetve.

Naprošamo vse, ki bi želeli koristiti storitve s kombajnom, da to sporočijo na tel.: 05 39 81 213, email: info@tic-kanal.si.

Datum: 20.09.2012

Občina Kanal ob Soči
Župan Andrej Maffi

Tržnica - prostor druženja in srečevanja

Po prvem majskem ekološkem dnevu na kanalski tržnici je bilo jasno, da jo kraj potrebuje, po petih izpeljanih tržnih dneh pa opažamo, da tržnica vse bolj postaja to, kar naj bi bila - prostor druženja, pogovorov in srečevanja. Na njej se je v petih mesecih zvrstilo že blizu 30 različnih ponudnikov domačih pridelkov in izdelkov in številni nastopajoči.

Tekst in foto: Nataša Bucik Ozebek

S čisto posebnim domačim pridelkom – videospotom izpod rok domačih ustvarjalcev nas je junija na tržnici obiskal raper **Tomos**, julija so eno od stojnic zasedli gledališčniki iz **GD Kontrada**, predstavili svoje delo, povabili na gledališki festival in podelili zanimive nagrade. Prva tržnica v avgustu, povezana s prireditvijo Skoki z mosta, je bila obarvana starinsko. Na svoji poti po poteh občine Kanal so nas obiskali lastniki starodobnih avtomobilov in motorjev, vpogled v preteklost pa so ponudili marsikateri predmeti med stojnicami boljšega sejma. Posebno popestritev je zadnjo soboto v avgustu pripravila **Folklorna skupina iz Kala nad Kanalom**, ki je na vozu z vprego v dolino pripeljala dobrote ob likofu in dva izmed najdebelejših paradižnikov v občini.

Na tržnici se je doslej zvrstilo:
27 različnih ponudnikov
10 gostujočih društev in zavodov
6 otroških delavnic
in
veliko obiskovalcev.

Tržnica je odprta vsako drugo in četrto soboto v mesecu

September smo posvetili krompirju in znova ekologiji. Vseskozi so na tržnici lepo obiskane tudi otroške delavnice, pri katerih so nam dobrovoljno pomagali **Medobčinsko društvo prijateljev mladine za Goriško, TR društvo Globočak, cvetličarna Brin in Osnovna šola Deskle**. Prihajajo jesenski dnevi in z njimi čas, ko bomo na tržnico povabili čebelarje in

sadjarje, v prednovoletnem času pa bomo pod tržnične arkade pripeljali tudi pesem. Vseskozi bo moč na tržnici kupiti domačo sezonsko zelenjavo in sadje iz Banjšic ter Seniškega brega, ekološko pridelano moko in čaje, raznovrstne sire, skuto, jogurte in mleko, izdelke iz gline, lesene izdelke, izdelke iz tekstila ter po novem tudi cvetje. Predvsem pred prazniki se bodo

ponudniki še posebej potrudili z uporabnimi in domačimi darili. Ekipa tržnice se zahvaljuje KS Kanal, vsem gostincem, ki ste prispevali nagrade, GD Kontrada za pomoč in vsem dosedanjim nastopajočim in se veseli novega sodelovanja. Videvali se bomo torej še naprej. Vsako drugo in vsako četrto soboto v mesecu. Na običajnem mestu.

Pridelano doma

Dobro obiskane delavnice

Naj paradižnika

Raper Tomos

Fotografski natečaj

Tržnica na Facebooku in natečaj Utrinki s podeželja

Sledite našim objavam na Facebooku in sodelujte v fotografskem natečaju „Utrinki s podeželja“, v katerem bomo nagradili najboljše posnetke s podeželja. Ujemite v svoj objektiv naravo, domače pridelke, hrano, stavbo dediščino, živali in nam fotografije pošljite na naslov trznica.kanal@gmail.com. Naši prijatelji na Facebooku in strokovna komisija bodo izbrali najboljše tri in jih nagradili.

Nova uprava Salonita Anhovo

Od prvega avgusta ima družba Salonit Anhovo novo upravo, ki jo sestavljajo predsednik uprave Dragan Marinič, ter člana uprave Jože Jaklin in dr. Tomaž Vuk. Dolgoletni predsednik Jože Funda je odstop sicer napovedal že pred časom, nadzorni svet družbe pa se je s prenehanjem njegovega mandata predsednika uprave in generalnega direktorja seznanil na seji 22. junija.

Lea Širok, foto: Salonit Anhovo

Zadnjega julija je skupščina nato v nadzorni svet izvolila nove člane: dr. **Wolfganga Mayr-Knocha**, mag. **Hannesa Gailerja**, **Julijana Fortunata** in **Miho Kampuša**. Nov nadzorni svet je za predsednika izvolil Julijana Fortunata, njegov namestnik pa je postal dr. Wolfgang Mayr-Knoch. Nadzorni svet in uprava družbe sta nato skupščini predlagala spremembe statuta, ki omogočajo imenovanje veččlanske uprave. Od prvega avgusta ima tako Salonit Anhovo d.d. tričlansko upravo. Na naše vprašanje, ali nova uprava načrtuje kakšne spremembe, v družbi odgovarjajo, da je prevzela vodenje skupine Salonit Anhovo v težkih in kriznih časih. Skupina ima začrtano vizijo, zato je uprava, ki jo lahko imenujemo tudi krizni management, pričela z delom na strategijah, ki bi kratkoročno ustvarile pogoje za vzpostavitev normalnega poslovanja. Ob upoštevanju zaposlenih in okolja so zato njihova glavna naloga finančno in tržno prestrukturiranje ter odgovorno upravljanje s stroški.

Zadnje petletno obdobje so zaznamovala visoka vlaganja v tehnološko posodobitev s ciljem znižati stroške energentov, poudarjajo v Salonitu: »Brez vlaganj bi bila danes naša proizvodnja cementa nekonkurenčna. S tem pa je povezana visoka zadolženost in visoki stroški za najete kredite. Sledil je zlom slovenskega gradbeništva ter kar nekaj strateških kupcev. Ob tem tudi skupina Salonit Anhovo ni ostala izjema. Izpostavljenost plačilni nedisciplini in s tem odpisi terjatev, odločilno vplivajo na finančno stanje. Zaradi manjših investicij v večje infrastrukturne objekte, je povpraševanje po cementu še naprej v upadanju. Predlogi in zahteve za spodbuditev novega ciklusa investicij v infrastrukturo in stanovanjsko izgradnjo so bili preko ustreznih institucij posredovani vladi. Glede na splošno ekonomsko situacijo, pa se mora skupina pripraviti in organizirati na način, da bo kriza trajala še leto ali dve.«

O tem, katerim nalogam se bo nova uprava glede na

razmere na gradbenem področju posvetila, v Salonitu pojasnjujejo, da pripravljajo skrben pregled družbe, katerega cilj je program finančnega prestrukturiranja za vzpostavitev vzdržnega dolga, ki bo temelj za trajnostno delovanje skupine. Pripravlja se več scenarijev razvoja in ukrepanj na vseh poslovnih področjih: »Uprava je v sredini septembra organizirala informativne sestanke za skupine zaposlenih ter jih seznaniila s stanjem in plani. Zaposlenim je sporočila, da ima jasno opredeljene cilje, naloge in odgovornosti. Stanje skupine ni najboljšo, ni pa tako kritično, da ne bi izšli iz krize pred krizo. Vendar so možnosti, brez celovite podpore zaposlenih, pomembno zmanjšane.«

Kakor še dodajajo, je bila »tovarna« vedno tesno povezana z okoljem, zato je razumevanje okolja za trenutne probleme, dobrodošlo in pomembno.

Predsednik uprave je univerzitetni diplomirani ekonomist

Dragan Marinič, ki je odgovoren za področje trženja, nabave, organizacije in kadrov. Salonit Anhovo dobro pozna, saj je v obdobju med leti 1979 in 1994 v tej družbi opravljal različne vodstvene naloge. Leta 1994 je prevzel področje razvoja in trženja gradbenih materialov blagovne znamke Baumit in imel pomembno vlogo pri

širitvi mreže družb Baumit na jugovzhod in severovzhod Evrope. Poleg tega je član uprave w&p Baustoffe GmbH ter direktor številnih prodajnih družb Baumit, kjer opravlja naloge s področja trženja, organizacije in komunikacije med hčerinskimi družbami in centralo.

Član uprave je univerzitetni diplomirani ekonomist

Jože Jaklin, ki je odgovoren za področje financ,

računovodstva, ekonomike, informatike in pravnih zadev. Zaključil je tudi MBA študij na Clemson University v Južni Karolini (ZDA). Kot namestnik direktorja Agencije za prestrukturiranje in privatizacijo je bil odgovoren za izvedbo lastninskega preoblikovanja slovenskih podjetij, med katerimi je bil tudi Salonit

Anhovo. Poleg uvajanja tržnih reform se je aktivno ukvarjal s prestrukturiranjem podjetij v težavah. Od leta 1997 do leta 2001 je bil član uprave Slovenske razvojne družbe ter član več nadzornih svetov.

Član uprave dr. **Tomaž Vuk** bo v družbi Salonit Anhovo

odgovoren za tehnično področje. Takoj po diplomi na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo v Ljubljani se je zaposlil v Salonitu Anhovo, kjer je kot mlad raziskovalec iz gospodarstva pridobil doktorski naziv. Od razvojnega inženirja za gradbene materiale je napredoval do pomočnika

tehničnega direktorja. Njegovo glavno področje dela je upravljanje kakovosti, razvoj ter ekologija. V zadnjem času se je intenzivno ukvarjal z uvajanjem alternativnih goriv v cementarni. V letu 2012 je v sklopu priprav za vodenje družbe zaključil Executive MBA program na IEDC Bled School of Management.

Fotopogledi z lepotno napako

Tekst in foto: Borut Jurca

Nesrečni kabli

Poletni meseci so tisti meseci, v katerih pričakujemo čimvečji turistični izplen v našem kraju. Preštevamo nočitve v kampu in pri raznih

privatnih apartmajih v Kanalu in okolici, trudimo se goste zadržati v kraju z boljšo kulinarično ponudbo, v TIC-u si z najrazličnejšimi programi prizadevamo zadržati goste v Kanalu in okolici vsaj za nekaj dni in tudi z raznimi prireditvami v Kanalu, predvsem na Kontradi, hočemo narediti naš kraj turistično bolj zanimiv.

Vse dobro in prav in to tudi podpiram in si tudi sam želim, da bi bil moj Kanal čim bolj prepoznaven doma in v tujini. Zato vsem, ki v tem Kanalu kaj odločajo, polagam na srce, naj pomislijo tudi na tistega mimoidočega turista, ki si v Rafaelu zaželi samo kave, vendar ga že pogled s terase na bistro Sočo, most in cerkveni zvonik tako začara, da mora narediti posnetek z fotoaparatom.

Prvo, kar si zaželi popotnik skozi Kanal, je da s

fotoaparatom ali z video kamero ovekoveči ta biser ob Soči in ga kasneje z veseljem pokaže prijateljem v domovini. Kadrov za čudovite posnetke v Kanalu ne manjka, a kaj pomaga, ko pa so skoraj vsi z lepotno napako, ki se ji v pogovornem jeziku reče droti. Kamorkoli usmerja fotograf objektiv svojega fotoaparata in z zoomom išče najboljši posnetek, se vedno v objektivu najde telefonski ali električni kabel. Prepričan sem, da bi se ta problem dalo v večini primerov elegantno rešiti. Saj ne gre samo za turiste, tudi mi bi se bolje počutili v Kanalu brez pajčevine nad glavami.

Upam, da se bosta v bodočnosti našla denar in volja in bi odstranili kable okoli zvonika, na Kontradi, na placu, pri spomeniku in predvsem kabel proti bencinski črpalki, ki najbolj moti najlepši pogled na moj Kanal.

Turisti hočejo aktivne počitnice

V letu 2012 beležimo več turistov v primerjavi z letom 2011, največ jih je bilo tudi letos v mesecu avgustu. Sicer pa število turistov v zadnjih štirih letih narašča, tako da je turistično informacijski center Kanal do konca avgusta 2012 obiskalo 1156 turistov, ki prihajajo predvsem iz Nemčije, Avstrije, Anglije in Italije. Veliko je tudi domačih gostov.

Nika Testen, foto: Toni Dugorepec

Turisti povprašujejo predvsem po zemljevidih kolesarskih in pohodniških poti, o turistični in gostinski ponudbi v občini, zanimajo jih ogledi znamenitosti, več povpraševanja kot v lanskem letu pa je bilo tudi po nočitvah, predvsem v Kanalu. Do konca meseca avgusta smo v nastanitvenih objektih v občini zabeležili 1064 nočitev. Podatke smo pridobili na podlagi prejetih obrazcev o številu nočitev v občini, ki jih ponudniki nastanitvenih objektov mesečno dostavljajo na občinsko upravo.

Ker pa si turisti želijo aktivno preživljati počitnice, bi jim bilo potrebno ponuditi več možnosti za vodne aktivnosti, na primer, izposojajo kanuje, čolnov. V TIC-u smo za ob začetku letošnje turistične sezone pripravili nov promocijski material, in sicer: zemljevid kolesarskih in pohodniških poti v občini; načrt Kanala z navedenimi gostinskimi ponudniki in ponudniki nastanitvenih zmogljivosti v občini; predstavitevno zloženko znamenitosti v občini; novo zloženko dediščine 1. svetovne vojne; oblikovali smo program izleta po Kanalu, ki smo ga poimenovali Po kulturni poti od znamenitosti do znamenitosti. Pred TIC-em smo uredili možnost brezplačne uporabe interneta, kar so turisti s pridom izkoristili.

Predvidoma do oktobra bomo pripravili še novo serijo razglednic Kanala in okolice, nov katalog »Dolina Soče« ter dodatno zloženko dediščine 1. svetovne vojne, poteka pa tudi snemanje promocijskega filma občine, ki bo končan prihodnje leto.

Naj dodamo, da je bila plaža pod gasilskim domom v Kanalu, ki jo je uredila kanalska mladina, letos lep kotiček za počitek in oddih ob Soči tako za turiste kot domačine.

Veliko delamo na tematskem produktu dediščine 1. svetovne vojne. Postavili bomo še dve informacijski tabli na Kanalskem Kolovratu in več količkov, ki bodo promovirali ostaline iz tega obdobja ter obiskovalce usmerjali po poti miru, ki se vije od Alp do Jadrana. Še informacija: odobren je projekt »Čezmejni razvoj turizma na podeželju in skupna promocija kakovostnih tipičnih produktov občin Prepotto in Kanal ob Soči« ter projekt »Zgodovinske poti 1. svetovne vojne od Alp do Jadrana«, v katerem so predvidene tudi investicije na terenu – urejanje poti na območju Prižnice in Vodic. Projekta sta bila odobrena na razpisu čezmejnega sodelovanja.

V pripravi pa je tudi že nov LAS-ov projekt za leto 2013 na temo »Podjetništvo na podeželju«. S tem

Turista iz Izraela v Kanalu, avgust 2012

projektom želimo mladim in starejšim, ki se želijo podati na samostojno pot, pomagati pri pridobivanju podjetniških znanj in s tem povečati možnosti za samozaposlovanje na podeželju. Projekt bo sofinanciran s strani Evropskega sklada za razvoj podeželja.

Plaža v Kanalu pravi hit sezone

Plaža v Kanalu, ki jo je ob desetletnici delovanja uredil Klub kanalske mladine, je bila pravi hit letošnjega poletja.

Lea Širok, foto: KKM

V kanalskem avtokampu so nekaj več obiska zaznali šele v začetku avgusta, kljub temu pa skupno število gostov narašča, pojasnjuje upravitelj avtokampa **David Pirih**. Poleg Nizozemcev se tu običajno za dan dva pogostejše ustavljajo še Francozi, Nemci in Čehi, ki potujejo proti morju, medtem ko Italijani v kamp prihajajo tudi namensko.

Povsem polna pa je bila peščeno-prodnata plaža na levem bregu Soče v Kanalu, ki jo je Klub kanalske mladine odprl v začetku julija. Podpredsednik Kluba **Matija Dugar**: "Ideja je padla na račun tega, kako z majhnim vložkom popestriti turistično dogajanje v kraju." Naravni pogoji so bili dani. Prod, pesek in Soča, ki se je letos segrela do rekordnih 21 stopinj. Člani Kluba so postavili še skakalnico, priložnostni bar in poskrbeli za senco. Še posebej najmlajši obiskovalci pa so bili najbolj navdušeni nad splavom, ki je povezoval bregova. Največ jih je bilo ob koncih tedna. Na vprašanje, zakaj je kanalska plaža privabila toliko obiskovalcev, pa Dugar odgovarja: "Zakaj tak hit. Zato ker ljudje rabijo neko sprostitiv. Sproščati pa se je najbolje v naravi, tako da je to pravo mesto. Na plažo prihajajo tako domačini, kot obiskovalci iz Nove Gorice in Tolmina, pa tudi tujci." Naslednje leto, obljubljajo kanalski mladinci, bo plaža še

večja in lepše urejena, saj jo bodo opremili z novimi senčniki, v priložnostnem baru pa bodo za estetski videz poskrbeli z novimi stoli in mizicami.

Klub kanalske mladine je desetletnico delovanja zaokrožil z brezplačnim Summerpartyem, ki so ga organizirali v soboto, 11. avgusta, in je po dolini odmeval vse do jutra.

Da je bil več kot uspešen, dokazuje dejstvo, da se ga je udeležilo več kot 600 mladih obiskovalcev, ki so uživali v spretnem mešanju glasbe štirih Dj-jev. Več kot šest ur divjih ritmov so ponudili **Tommyboy, Nick Karsten, Max Sebastian in Filip**.

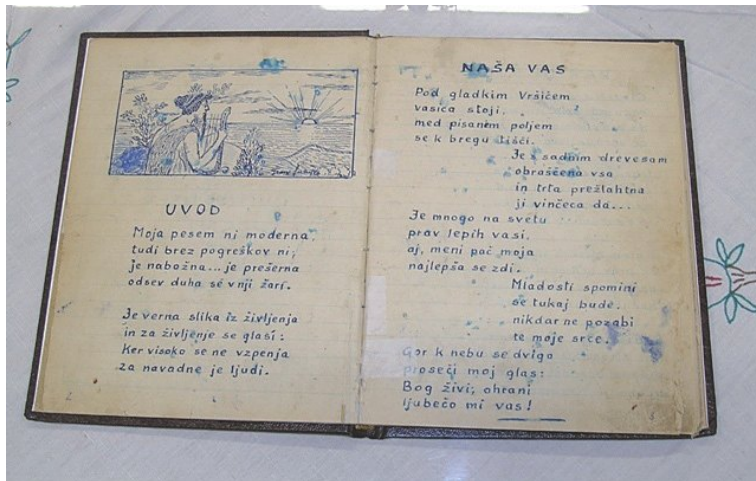
Plažo so obiskovali domačini in tujci

Uvod v ritmično noč pa je bil dopoldanski turnir v nogometu na mivki.

Kdo je bil Franc Šuligoj

Kot se je sam opisal v pesmi *Moj poklic*, je bil predvsem »soboslikar, skromni samouk« oziroma nekoliko samoironično »sem slikar in mazač, navadno pa na svetu tem mi pravijo: packač«. Rodil se je 1. decembra 1899 v Senici. Ko je odrasel, se je izučil za pleskarja in poklic mu je veleval potovati iz kraja v kraj. Dolgo časa je živel v Kobaridu in njegovi okolici, kjer je poslikal mnogo hiš in bil znan kot Kanalec oziroma Kanalčan. Nato se je preselil v Istro in za njim se je izgubila vsaka sled.

Petra Paravan, foto: Miran Lola Božič

Šuligojev rokopisni zvezek

Vendar pa so mu na sled stopili v **Športno kulturno turističnem društvu Senički Breg**. Predsednik društva **Miran Jug** in **Davorina Šuligoj** sta osnovala idejo o raziskavi. Glas je namreč segal naokoli, da je bil Franc Šuligoj zanimiv možak, ki je ustvaril veliko slik in pesmi. Leta 2010 je o njem pisal popisovalec ljudskega izročila **Pavel Četrtnič** (Umetnik v sliki in besedi, Glasilo Posoškega razvojnega centra). Ker pa je bil Šuligoj tudi Miranov in Davorinin sorodnik in so že dlje časa želeli raziskati njegovo življenje, je zadeva bila še toliko bolj srčna. Zbrala sta skupino ljudi in s skupnimi močmi je nastal zbornik Franc Šuligoj – Kanalec in njegova ustvarjalnost. **Miran Jug** je opravil poglobljeno nalogo: zbral je gradivo, ki obsega 60 slik in okrog 80 pesmi ter številna pričevanja ljudi. **Alenka Božič**, ki je za diplomsko nalogo raziskovala narodnoosvobodilne oziroma

odporniške pesmi, je že leta 1975 naletela na njegovo poezijo. V antologiji Slovensko pesništva upora je tako tudi njegovo besedilo Slovenskim žrtvam v Trstu. Za vpogled v likovno snovanje in postavitev razstave je poskrbela **Petra Paravan**. Zbornik pa je uredila **Mojca P. Kofol**, ki meni, da se bo gotovo našlo še kaj, kar je Šuligoj ustvaril. Slovesnost v spomin na Franca Šuligoja - Kanalca je bila v soboto, 4. avgusta. Najprej so na njegovi rojstni hiši v Senici

številka 22 odkrili spominsko ploščo. Iz letala **Aerokluba Bovec** so spustili slovensko zastavo, nato je **Sandra Leban** recitirala pesem Naša vas, nekateri člani MoPZ Kazimir Nanut pa so pod vodstvom **Klemna Nanuta** zapeli pesem Soči (Šuligojeva pesem) po napevu Volga, Volga. Sledila je predstavitev zbornika in ogled razstave v večnamenski dvorani v Levpi. Poleg številnih slik so obiskovalci lahko videli tudi Šuligojev rokopisni zvezek, velik format pesmi Soči v celotni avtorjevi izvedbi ter risbe in fotografije hišnih stenskih poslikav.

Zanimiva so pričevanja in spomini ljudi, ki so ga poznali. Naj jih nekaj navedemo. Od doma je odšel okoli leta 1934, vendar se je pogosto vračal in obenem še v domačem kraju pobelil kakšno hišo. Ko se je leta 1965 domačin iz Avšja ustavil v kobarški gostilni, ga je videl peti, plesati s klobukom in pelerino ter zraven še dirigirati. Nekoč so ga sorodniki obiskali v Kobaridu, želeli so si malo napasti oči po trgovinah, Franc pa jih je raje peljal na grob Simona Gregorčiča, ki ga je zelo cenil. Ko sta v Kobarid prišla Tito in Naser, so vsi kričali: "Tito, Naser!" Drugi dan je Franc šel v sirarno in vprašal: "Kje imate ser, ki ste ga ponujali Titu?" ("na ser" - vzemi, izvoli sir). Izdeloval je figurice za jaslice, pa tudi gledališke kulise. Znal je tako lepo pobarvati sobo, da je potem še 30 let niso prebelili. Mnogo je zanimivih zgodb o tem skrivnostnem gospodu, z izdajo kataloga pa je nekaj tančic njegovega življenja odstrtih. Če želite izvedeti več o Francu Šuligoju in kupiti knjigo, kontaktirajte Mirana Juga na telefonsko številko 041536957.

MOJ POKLIC

Je soboslikar moj poklic,
sem skromni samouk;
ni moje delo brez cvetic
in tudi ni brez muk.
Sem danes tukaj, jutri tam
večni popotnik sem.
Kako jaz slikam in pleskam
na kratko vam povem:
Ko v hišo pridem s čopičem
narazen denem vse,
če to prijetno ni ljudem,
me brigati ne sme.
Nato vse pajke izpodim,
pobelim vse lepo,
potem še stene okrasim
da soba lepša bo.
Razkužim z apnom vsak prostor
ker to pač zdravo je,
za to moj trud in moj napor
gotovo plačan je.
Tako jaz pleskam dan na dan
prav vse poletni čas
orodje svoje denem v stran
ko pride zima, mraz.
Po zimi v kotu se tiščim,
kjer je še prav gorko;
umetne slike jaz vršim,
veselje imam za to ...
Med delom, pa ne kar tako
brez truda in ovir,
še kako skromno pesmico
napišem na papir.
Tako seveda sem kar sem
sem slikar in mazač
navadno pa na svetu tem
mi pravijo: packač.
Gotovo, da pri hiši vse
pleskarja se boji, - -
ko zid v hiši vmazan je
pleskarja vse želi.

Razstava Šuligojevih del v Levpi

Pomembna kulturna sporočila

Turistično društvo Globočak je 16. in 17. junija na Kambreškem organiziralo že desete Kulturne dneve pod Globočakom. Čezmejno druženje je odprl slavnostni govornik, predsednik države Danilo Türk, ki je poudaril, da takšni dogodki pomembno prispevajo k ustvarjanju skupne slovenske kulturne identitete in v evropskem duhu odpirajo možnosti za širjenje sodelovanja tudi z italijanskim prebivalstvom.

Lea Širok, foto: Simon Prinčič

Iz teh krajev prihajajo pomembna kulturna sporočila, ki jih ne smemo spregledati in jih moramo spoštovati, je v slavnostnem govoru dodal predsednik države **Danilo Türk**: „Ko sem postal predsednik Republike Slovenije, sem bil povabljen v Kanal ob Soči na Kogojeve dneve in sem z veseljem prišel. V teh krajih imam tudi prijatelje, poznam Antona Nanuta, Dominiko Lango in druge, obenem pa seveda zelo cenim Kogojevo glasbo kot delo, ki je izredno pomemben intelektualni prispevek v umetniškem razvoju za Slovenijo kot celoto.“

To pa ni bil njegov prvi obisk naše občine. Prav Kambreško je obiskal že pred tridesetimi leti in takrat so si zelo prizadevali, da bi čim bolj razvili kulturne vezi s prebivalci s te strani meje in s Slovenci iz Benečije in Goriške pokrajine. Čeprav začetne občasne prireditve in srečevanja niso imeli zelo široke odmevnosti, so se stiki dejansko začeli obnavljati, je povedal predsednik Türk: „Tako mi je ime Kambreško ostalo v spominu kot simbol skupnega prostora, kot točka, kjer se Slovenci iz teh bližnjih dolin povezujemo in kjer razvijamo to našo skupno, slovensko kulturno identiteto.“

Takšno povezovanje je še posebej pomembno danes, ko meje ni več, je povedal predsednik. Odnose je potrebno razvijati na nov način. Poleg Slovencev iz bližnjih krajev, pa je potrebno vključiti tudi naše sosesde, ki govorijo italijansko: „In mislim, da tukaj obstaja kulturni potencial za sodelovanje, navzlic dejstvu, da geografija teh krajev ni najbolj prijazna in navzlic dejstvu, da imamo tu neko dediščino, ki ni najbolj naklonjena takemu povezovanju. Kakor koli, naša skupna evropska pot v prihodnost zahteva ustvarjanje takih povezav, in mislim da bi bilo dobro, če se Kambreško čim bolj zgodaj postavi na zemljevid teh povezav kot kraj, od koder prihajajo zanimive kulturne pobude.“

Ob vsem je izrazil razumevanje za trud, ki ga člani Društva Globočak vlagajo v vsakoletna čezmejna srečevanja. Dodal je še, da se je povabilu na Kambreško prav zaradi čezmejnega povezovanja zelo rad odzval: „Želel bi, da bi ti Dnevi pod Globočakom postali zanimivo kulturno torišče, kot točka in trenutek, ko se kulture zbližujejo in razvijajo. Ne mislimo, da je kultura samo nekaj, kar se dogaja v Ljubljani ali v kakšnih večjih urbanih centrih v Sloveniji. In naš razvoj je v veliki meri odvisen od tega, kako bomo sposobni povsod na Slovenskem kultivirati naše bivanje. Tako da je vsaka iniciativa, ki da nekaj novega, dobrodošla, vaša iniciativa pa še posebej dragocena.“

Župan **Andrej Maffi** je povedal, da občina že vse od začetka podpira prizadevanja za povezovanje bregov mejne reke Idrije, saj gre utrjevanje odnosov med Slovenci v obeh državah. Obenem pa so kulturni dnevi pomembni tudi, ker na demografskem ogroženem območju preko kulturnih povezav ohranjajo življenje.

Predsednik Danilo Türk je obiskal Kambreško

Predsednica TRD Globočak, **Natalija Melink**, je opisala delo društva in njegova prizadevanja, da bi v krajih, kjer je prebivalcev vse manj, organiziralo čim več dejavnosti in ohranjalo žive čezmejne stike na obeh bregovih reke Idrije.

Prvi večer so kulturni program oblikovali otroci KS Kambreško, MePZ Jože Srebnič Deskle, Trinkov koledar sta v beneškem narečju predstavili **Andreina** in **Lucija Trusgnach**, za konec pa je dramska družina F. B. Sedej iz Števerjana odigrala komedijo Limonada Slovenica.

Nedelja se je kot običajno začela z mašo namenjeno spominu brusaču **Dominiku Užbetu**, ki je dolgo živel in deloval na Kanalskem Kolovratu. Dan se je nadaljeval z etnološko tržnico, na kateri so prikazali kmečka opravila in ročne spretnosti, obiskovalci pa so lahko poskusili tudi volarsko friko. Seveda so brusači iz Rezije brusili tudi nože. V okviru projekta »Življenje ob meji-NIP 2011« so se udeleženci na prvi delavnici lahko naučili kuhati kavo iz kumne, nato pa so pod vodstvom članov Beneškega gledališča spoznavali osnove gledališke igre. Pester kulturni program so za zaključek oblikovali še Folklorna skupina Kal nad Kanalom, Društvo Kraški šopek iz Sežane, Mešani pevski zbor sv. Anton iz Kobarida, slovenski igralec in kantavtor **Janez Škof** ter Beneško gledališče z gledališko igro Samice. Na prireditvi so sodelovali še Slovensko kulturno društvo Grad iz Trsta, Kulturno društvo Rozojanski dum iz Rezije, Kulturno društvo Kobilja glava iz Benečije ter ŠKT

društvo Levpa.

Sicer pa je bila pobudnica Kulturnih dnevov pod Globočakom, namenjenih poglabljanju stikov s Slovenci iz Rezije in Benečije, prva predsednica kambreškega društva Globočak **Jožica Strgar**. Prireditve je bila najprej tridnevna in se je odvijala po različnih krajih Kanalskega Kolovrata. V zadnjih letih pa so tudi zaradi lažje organizacije v primeru slabega vremena vse dogajanje prenesli na Kambreško in ga strnili na dva dneva.

Kantavtor in igralec Janez Škof

Vrednote upora moramo gojiti

Na domačiji Antona Tinte na Kolarjih je bila 2. junija slovesnost v spomin na tragedijo partizanske bolnišnice „Pod skalco“. Tinta je bil takrat star devet let. Streljanja in italijanskih vojakov, ki so tudi od njega hoteli izvedeti, kje so 'ribelli', se še živo spominja, je povedal slavnostni govornik Rok Uršič, predsednik ZZV NOB Bovec, Kobarid, Tolmin.

Lea Širok, foto: Toni Dugorepec

NOB in vse, ki so padli za svobodo, moramo spoštovati

V partizanski bolnišnici „Pod skalco“ je bilo 31. maja 1943 trinajst partizanov in ena partizanka. Po celodnevem iskanju so fašisti v gozdu ujeli **Franca Dugarja**, kurirja karavle, ki so ga nato v Ročinju mučili in ustrelili. Partizanski stražar pod bolnišnico je s strelom opozoril na nevarnost. Lažji ranjenci so se skupaj s šestnajstletno negovalko **Milico Žižmond – Natašo** uspeli umakniti na varno, pet težjih ranjencev pa so fašisti pobili, potem ko so ustrelili vodjo **Jožefa Juga – Silvestra**, ki se je sklenil predati in je z dvignjenimi rokami stopil pred vojake. Prizanesli niso niti najmlajšemu ranjencu, dijaku **Srečku Padovanu** iz Števerjana.

„Spomin na pobite v bolnišnici Pod skalco ni le spomin na mlade fante in dekleta, ki so odšli v partizane, da bi branili svoj jezik, kulturo, pravico do drugačnega življenja. Spomin nanje nas opominja, da

so bila potrebna mnoga življenja, da je slovenski narod izšel iz druge svetovne vojne kot del zmagovite fronte,“ je povedal slavnostni govornik **Rok Uršič**. Ta zmaga je nato omogočila osamosvojitve Slovenije leta 1991.

Narodnoosvobodilni boj in vse, ki so padli v njem, je zato potrebno spoštovati, je zaključil Uršič: „Iz njihove krvi rojena svoboda slovenskega naroda naj bo cenjena, ljubljena in spoštovana kot največja vrednota, ob tem pa naj bosta pohlep in hitro bogatenje posameznikov v povezavi s politično elito največja sramota.“

Do poboja so za bolnišnico nesebično skrbeli okoliški krajan, je v nagovoru med drugim povedala aktivistka in šifrerka v kobarškem vojnem območju **Vida Medvešček – Zorana**, rojena Kragelj na Doblarju.

„Vprašajmo se, le kaj bi bilo z našo Primorsko, z nami

vse, če takrat ne bi imeli poguma za upor, za boj. Zato moramo vrednote NOB gojiti tudi v današnjem času, ki nam je, žal, tuj in za kakršnega se nismo borili,“ je poudarila. Pri tem, je pojasnila, posebej bolijo tako poskusi razvrednotenja in poniževanja osvobodilne borbe, kakor ukinjanje priborjenih socialnih pravic pod krinko varčevanja.

Za bogat kulturni program na slovesnosti, ki so jo soorganizirale ročinska krajevna in novogoriška območna ZVB NOB, kanalska občina ter Društvo vojnih invalidov SP, so poskrbeli MPZ Kazimir Nanut in kanalski osnovnošolci, avško gasilsko društvo pa je dobilo plaketo Janka Premrla-Vojka za pomoč pri prevozu udeležencev.

Vera Kragelj Vezovnik je na slovesnosti prebrala svojo pesem.

V spomin na zločin pod skalco

(Doblar-Kolarji, 31. maja 1943)

**Pomlad se je razkošno razcvetela,
stara češnja je v dolini že zorela.**

**Pod temno skalno steno
je ranjencev deset
po soncu, svobodi hrepenelo.**

**V tih pomenek o boju,
domu, sreči**

**so nenadoma udarili
rafali, bombe, strelji.**

**Še drevesa so v grozi vztrepetala,
le kako ne bi ljudje ...**

„Naj se predamo?“ je dahnil glas.

„Samo mrtvi!“ je kriknil Blaž.

„Naj se reši, kdor le more

v strmino čez robove.“

**Rafali, bombe, strelji
so hrumeli v globeli.**

**Šest mladih fantov – šest življenj
je ubila podivjana sila,
mlada kri je rodno zemljo napojila ...**

Zločin laške soldateske

nikdar ni bil izpran,

nikdar obžalovan,

nikoli kaznovan.

**Čas, ki brišeš sled stopinj v votlino,
ne briši težkega spomina
na žrtve črnega zločina.**

Anton Tinta

Angelska nedelja

Letošnja Angelska nedelja v Kalu nad Kanalom je izzvenela, rdeča nit prireditve v organizaciji domačega Turističnega društva in pod pokroviteljstvom naše občine ter LAS za razvoj je bila povezava preteklosti s sedanjostjo, ki vodi v prihodnost.

Alenka Hvala, foto: Robert Rijavec

Povezovalca programa **Jan Bavdaž** in **Darja Rijavec** sta za začetek na hudomušen način obiskovalce popeljala v čas, ko so se Kalani in Lokovčani srečevali na shodih, skupaj zaplesali in zapeli tako, kot so na tokratni Angelski nedelji zapeli domači pevci iz Lokovca, otroci domače šole pa so na njim pristen in vedno prisrčen način pokazali, kako se poje in pleše danes.

Nastop gostujoče folklorne skupine Gartrož iz Nove Gorice je bil uvod v del prireditve, v katerem se je predstavila domača folklorna skupina, ki deluje v okviru Turističnega društva Kal nad Kanalom. Leto dni po svojem krstnem nastopu in številnih, ki so mu sledili, so folkloristi ob spremljavi tria Nikoli mlajši prvič zaplesali v plesnih kostumih, narejenih na podlagi raziskave, ki so jo izvedle članice Folklorne skupine Kal nad Kanalom. Aktivno so sodelovali tudi domačini, ki so se v svojih spominih vrnili v daljno preteklost, se spomnili oblačil svojih prednikov in prispevali fotografije, ki so bile v pomoč gospe **Elzi Pavšič** pri oblikovanju kostumov v stilu „kalskih hmašnih oblek“ s konca 19. in začetka 20. stoletja. To so obleke z zgodbami in ena od njih je bila predstavljena tudi na prireditvi. Nekaj članov Folklorne skupine Kal nad Kanalom je prisotne razvedrilo s priložnostnima skečema, v katerih je prišla do izraza tudi njihova igralska večšina. Kal nad Kanalom se letos na nek način poslavlja od dela preteklosti s pomembno pridobitvijo. Zaključila so se dela na vodovodu in kanalizaciji v vasi Kal, na kar smo domačini čakali dolga desetletja. Ker že skoraj nismo verjeli, da se bo to res zgodilo, smo za pomoč zaprosili Turistično etnološko društvo Trebuša, ki nam je sestavilo lesen vodovod. Vendar so predsednik naše krajevne skupnosti **Anton Levpušček**, župan **Andrej Maffi** in predsednik gradbenega odbora **Bruno Colavini** v svojih nagovorih naše bojzani razblinili. Voda bo! Tekla pa bo po sodobnih ceveh.

Spremljevalni del prireditve je tudi povezovala rdeča nit. Otroci domače šole so se potrudili in pripravili razstavo risb, narejenih po vzoru oblačil svojih non in pranon, iz starih materialov pa so sešili copate, kakršne so nosili v časih, ko so si naši predniki obutev izdelovali sami. Avtorici razstave fotografij in slik „Seniki na Kalskem“ **Polona Lipičar** in **Ljubica Milost** sta v predstavitveni zloženki zapisali: „Seniki – te neme priče naše preteklosti, nekoč nepogrešljiv ponos skoraj vsake kmetije, danes samevajo po zaraščenih senožetih in le malokateri še služi svojemu namenu. Mi pa hitimo mimo njih in jih največkrat sploh ne vidimo.“ Prepričana sem, da sta se s temi besedami velikemu številu obiskovalcev razstave usedli v srce.

Aktiv podeželskih žena Kal nad Kanalom je s prodajno razstavo domačega peciva tudi letos dokazal, da so kalske ženske vedno pripravljene sodelovati, ko gre za dober namen. Del izkupička od prodaje peciva je namenjen otrokom, ki se zdravijo v

Angelska nedelja povezala preteklost in prihodnost

bolnišnici v Stari Gori.

V okviru prireditve je bilo postavljenih nekaj stojnic. Na eni od njih se je z izdelovanjem svitkov predstavila gospa Marija Humar iz TD Banjšice, žene iz aktiva ŠKTD Levpa so postregle s kimlovim kafetom, frtaljo in ocvirki, kovači iz KTD Lokovec so kovali cveke in talaborše, za TD Kal nad Kanalom pa je ješprenko, ki so jo lahko poskusili udeleženci prireditve, skuhal naš novi domačin. Cvetje iz papirja in nogavic, ki so ga na svoji stojnici izdelovale predstavnice TR Društva Globočak s Kambreškega, je bilo tudi neke vrste most med preteklostjo in sedanjostjo.

V prihodnost pa prav gotovo sodi čebelar **Damjan Cristofoli** iz Kala nad Kanalom. Svoje delo opravlja z ljubeznijo in išče vedno nove izzive, ki niso

spregledani. Stroka je njegov trud že večkrat nagradila s priznanji. S svojim bogatim izborom medenih izdelkov se je letos prvič predstavil širši javnosti in prepričana sem, da bo ime našega Kala tudi zaradi njega bolj prepoznavno.

Večerni del prireditve je bil namenjen druženju in zabavi z ansamblom Modri val ter naši tradicionalni igri „Ugani število krompirjev v košari“. Glavna nagrada je šla v čepovansko dolino. Letošnja Angelska nedelja je minila v lepem vremenu in prijetnem vzdušju, h kateremu je svoj del prispevalo številno občinstvo. In v posebno zadovoljstvo nam je, da so se prireditve udeležili tudi naši „izseljenci“, predvsem pa domačini, ki smo jih na prejšnjih prireditvah pogrešali. To naj bo izziv za v prihodnje!

In tako plešemo danes

Prireditev je bila množično obiskana

Gasili smo pod Skalnico in pri Črnem Kalu

Gasilci PGD Kanal smo to poletje pomagali gasiti oba velika požara v naravnem okolju na Primorskem. Najprej smo 2. avgusta sodelovali pri gašenju požara pod Skalnico in nad Grgarjem, 10. avgusta pa še pri Črnem Kalu.

Tekst in foto: PGD Kanal

Nočna straža PGD Kanal pod viaduktom Črni Kal

Sprva smo 2.8.2012 posredovali pri gašenju požara v naravi pod Skalnico oziroma Sveto goro. Goreti je začelo zgodaj popoldan na zelo težko dostopnem hribovitem terenu s pretežno borovim gozdom, gašenje pa je bilo zelo nevarno zaradi eksplozij granat in drugih neeksplozivnih ubojnih sredstev iz prve svetovne vojne. Na intervencijo so nas pozvali šele proti večeru, tako da smo izvajali nočno požarno stražo. Pozno v noč je sodeloval tudi helikopter slovenske vojske. Po pregledu terena poveljujočih,

gašenju požara pri Grgarju. Gasili smo na pobočju od vasi Grgar proti Sveti gori. Z delom smo zaključili nekaj pred polnočjo. Pri gašenju so sodelovali helikopter slovenske vojske, italijanski gasilski helikopter in letalo canadair, ki so bistveno pripomogli h pogasitvi požara. Kljub temu, je preko noči ostalo na straži večje število gasilcev. Iz našega društva je v obeh primerih sodelovalo 11 gasilcev, prispevali pa smo tudi 3 vozila, skupno pa je požar pod Skalnico gasilo okrog 70 gasilcev iz vseh

smo si z gasilci PGD Dobrovo razdelili naloge in se dogovorili, kako bomo izvajali ogleda. A takoj po prejemu toplem obroku, smo že morali v akcijo. Čez noč smo imeli ogromno dela, saj smo morali gasiti na več območjih ob cesti (ter malo izven nje) proti vrhu Svete gore in na samem vrhu. Gasili smo vse do jutra, ko so na zamenjavo prišli gasilci iz drugih društev celotne Severne Primorske. Dan kasneje smo sodelovali še pri

severnoprimorskih društev.

Dober teden po gašenju požara na Sveti gori je zagorelo pri Črnem Kalu. Tako smo se 10. avgusta okrog 20h odpravili proti območju požara, kjer je gorel pretežno borov gozd. Po prijavi v štabu pri kamnolomu so nas napotili pod viadukt Črni Kal, v bližino vasi Gabrovica. Za razliko od kolegov po terenu, smo imeli manj opravka z gašenjem. Zjutraj smo pričakali zamenjavo - okrepitve iz drugih društev po Sloveniji in tudi iz našega društva. Pri gašenju požara, ki je zajel okrog 350 hektarjev veliko območje, so pomagali vojaški helikopter slovenske vojske in italijanski gasilski helikopter. Tokrat nam letali canadair iz Italije in Hrvaške nista mogla pomagati, saj so tudi sosedji imeli veliko dela s požari. Kljub temu, nam je ogenj s skupnimi močmi uspelo omejiti in pogasiti. V obeh dneh je na požarišču sodelovalo 8 naših gasilcev s 3 vozili. Skupaj pa je velik požar gasilo preko 700 gasilcev, od tega jih je bilo okrog 130 iz Severne Primorske, okrog 40 pa iz naše Gasilske zveze Goriške. Tudi pri tem požaru obstaja sum, da je bil podtaknjen oziroma naj bi šlo za malomarno delo človeka, kar pa bo pokazala nadaljnja preiskava pristojnih organov. Pri vseh posredovanjih se k sreči nobenemu gasilcu ni nič zgodilo. Z brezhibnim delovanjem se je odlično izkazalo tudi naše novo gasilsko vozilo za gašenje gozdnih požarov (GVGP-2).

Deseti Grand prix v Levpi

V ŠKT društvu Levpa smo letos izpeljali že desete, jubilejne „mušje dirke“. Kljub pestremu programu, pa se ne moremo pohvaliti z množičnim obiskom gledalcev, saj je bila vročina na dan prireditve neizprosna.

Tekst in foto: Aleksander Štrukelj

Desete mušje dirke v Levpi

Se je pa v Levpi zbralo lepo število tekmovalcev z osli, saj jih je prišlo kar dvanajst. Na 10. Grand prixu je zmago odnesel **Matevž Orel** iz Šmarji z oslom **Sivkom**, drugo mesto **Marjan Murovec** iz Drobočnika s poslavljačim se oslom **Cepcem**, tretje mesto pa **Janez Jugović** iz Virmaš z oslom **Rožletom**. Zanimiv je bil tudi „Mušji triatlon“, ki smo si ga zamislili v slogu letošnjih

olimpijskih iger v Londonu. Prijavilo se je osem tekmovalcev, med njimi tudi par iz Francije, ki dopustuje v teh krajih in nam je program še dodatno popestril. Absolutni zmagovalci v tej disciplini so bili naši mladinci. Prvi je bil **Jure Skrt**, drugi **Uroš Goljevšček**, tretji pa **David Jericio**. Prireditve so popestrili še humoristka **Nataša Tič Raljan** – **Analiza**, harmonikaši iz okoliša, aktiv kmečkih žena našega društva s pestro kulinarčno ponudbo, zvečer pa smo zaplesali s skupino Primorski fantje. Sicer pa je vedno težje pridobiti sponzorje in donatorje za prireditve, tako da brez glavnega pokrovitelja, naše občine, te prireditve ne bi mogli izpeljati.

Več o prireditvi najdete na naši spletni strani www.drustvo-levpa.si.

Slovenija ni padla z neba

Letošnji Dan državnosti in samostojnosti, 25. junij, je namesto enotnosti sprožil vrsto polemik in poudaril ideološka razhajanja v družbi, ki so jih dodatno poglobila še preimenovanja vojašnic. V začetku avgusta pa je vlada 23. avgust razglasila za Evropski dan spomina na žrtve vseh totalitarnih in avtoritarnih režimov in tako uvedla še en državni praznik, ki sicer ne bo dela prost dan, sprožil pa je številne odzive vse bolj razdeljene slovenske javnosti.

Lea Širok, foto: Toni Dugorepec

V naši občini smo Dan državnosti z osrednjo občinsko proslavo obeležili 21. junija. Drugače, kakor na osrednji državni proslavi v Ljubljani, so na slovesnosti sodelovali praporščaki vseh domoljubnih in veteranskih društev, tudi ZZB NOB z rdečo zvezdo na praporjih. Še več, da bi izrazili pripadnost Evropski uniji in dobro sodelovanje s sosedi, je Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Kanal na praznovanje povabilo vojaške goste iz Italije in Avstrije.

Poleg praporščakov Severnoprimske pokrajine, krajevnih organizacij Zveze borcev za vrednote NOB Kanal in Anhovo-Plave-Deskle, Območnih združenj veteranov vojne za Slovenijo Kanal, Gornje Posočje, Ajdovščina in Vipava, Idrija-Cerkno, Veteran Nova Gorica, Društva veteranov "Sever" Severne Primorske in Prostovoljnega gasilskega društva Kanal, so na proslavi sodelovali tudi praporščaki italijanskih združenj Associazione Nazionale Arma di Cavalleria sezione Pordenone in Associazione Nazionale Alpini sezione di Udine/Gruppo di Malborghetto-Valburna ter avstrijsko združenje Kärntner Freiwillige Schützen Klagenfurt. Po pozdravnih nagovorih **Jožeta Veluščka**, predsednika Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Kanal in župana **Andreja Maffija**, je kot slavnostni govornik nastopil brigadir **David Humar**, poveljnik 1. brigade Slovenske vojske. Poudaril je, da je kulturni program, v katerem so nastopili Mladinski pevski zbor OŠ Kanal z zborovodkinjo **Mojco Jerončič**, učenke OŠ Kanal ter MePZ Jože Srebrnič iz Deskel z zborovodkinjo **Adelo Jerončič**, povedal vse, kar je ob takšni priložnosti potrebno povedati. Med drugim tudi, da "smo obkroženi s prijateljskimi narodi in državami, ki nam dajejo velike priložnosti v današnjem svetu. Te priložnosti pa lahko dosežemo, samo če smo pokončni, če vemo, kaj hočemo in če nas ti sosede sprejmejo. Sprejeli pa nas bodo le takrat, ko bomo mi sami vedeli, kaj hočemo in kako to narediti. Slovenci smo to znali, v zgodovini, zato smo tudi obstali. Tisto, kar nas najbolj krasi, je naš jezik in danes smo ga večkrat slišali. Brez njega ne bi obstali, ne bi se slišali danes v Evropi, kjer imamo priložnosti, katere moramo samo izkoristiti. Verjetno je naša najnovejša zgodovina tista, ki nam lahko daje največ zaupanja." Dodal je, da so bile vse točke na poti k samostojni državi pomembne. Vsi, ki so doživeli drugo svetovno vojno, narodnoosvobodilno borbo, tisti, ki se spominjajo težkih časov iz prve svetovne vojne, predvsem v Soški dolini, ampak predvsem tisti, ki se spominjajo leta 1991, vedo, da je takrat bilo zelo težko: "Danes imamo težave, vendar danes smo gospodarji na svojem in samo od nas je odvisno, kako bomo šli naprej. Tako kot smo leta 1991 složni skupaj šli naprej in dosegli večino tedanjih sanj veliko hitreje, kot smo takrat upali, tako se lahko danes vsi skupaj dogovorimo, smo složni in zagotovo lahko tudi te težave, ki so proti tistim življenjskim, dosti manj pomembne, premagamo." Na proslavi so podelili tudi priznanja. Bronasto plaketo OZVVS Kanal sta dobila **Boris Kogoj** in **Peter Berdon**. Znak praporščaka so dodelili **Miranu Testenu**, **Lucijanu Turchettu** in **Vilju Jugu**. Zlati znak Zveze

Slavnostni govornik brigadir David Humar

veteranov vojne za Slovenijo je dobil **Jože Funda** za materialno in finančno pomoč v času osamosvojitvene vojne in tudi po njej. Plakete Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Kanal pa so prejeli: 1. brigada Slovenske vojske, predstavniki bataljonov iz Celovca in Pordenona ter MePZ Jože Srebrnič. Ob zaključku proslave smo župana in predstavnike veteranskih organizacij vprašali tudi za komentar glede letošnjih delitev ob Dnevu državnosti. Župan **Andrej Maffi** **Dan državnosti smo v naši občini letos praznovali nekoliko drugače.**

"Letos smo povabili veterane iz sosednjih držav oziroma iz sosednjih prijateljskih držav, s katerimi mogoče desetletja nazaj nismo bili tako prijateljski. Sedaj pa ta pozitiven naboj, ki je prisoten tudi v sosednjih državah, izkoriščamo, da združimo veteranske izkušnje, da povemo, da v vojni vsi izgubljajo. In s tem, da profita v vojni ni, se danes strinjamo vsi."

Dan državnosti je v naši občini tudi tokrat združeval sedanjost in preteklost, saj smo na proslavo povabili tudi praporščake Zveze borcev.

"V tem ne vidim nobenega problema, zdi se mi prav, da še posebej v majhnih občinah, ne razdvajamo, temveč poskušamo biti tolerantni drug do drugega. Vsak lahko pove svojo zgodbo, svojo zgodovino, ob tem pa drug drugega upoštevamo."

Predsednik Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo, **Jože Velušček** **Letošnja proslava je bila drugačna, prisotni so bili tudi gostje iz tujine.**

"Namen je bil povedati, da smo že pred časom vstopili v Evropo in da poskušamo tudi biti v Evropi. Zato smo poleg slovenskih povabili tudi predstavnike italijanske in avstrijske vojske. Danes smo v Natu, in se skupaj borimo za mir vseh."

Na našo občinsko proslavo ste povabili vse

praporščake.

"Imeli smo tudi praporje borčevskih organizacij. Z borčevskimi organizacijami sodelujemo, imamo podpisan tudi dogovor o sodelovanju in ga tudi upoštevamo."

Da je za nastanek samostojne Slovenije pomembna celotna naša zgodovina, tako NOB, kakor vojna leta 1991, poudarja tudi **Franko Pavlin**, predsednik Krajevne organizacije Zveze borcev NOB Kanal. "Bodoče proslave bi morali organizirati tako, da ne bi netili preprirov še naprej in da se nihče ne bi počutil odrinjenega. Pozabiti na drugo svetovno vojno in še pred tem na Tigrovce in Maistrove borce meče slabo sliko na vedenje sedanje vladajoče politike. Zato moram reči, da obsojamo in smo pobudniki, da se kaj takega ne bi nikoli več zgodilo."

Franc Pipan, predsednik občinskega odbora Zveze združenj borcev za vrednote NOB.

Kako komentirate dejstvo, da na državni proslavi ob Dnevu državnosti ni bilo praporjev NOB.

"To ni lepo slišati, to je zelo žalostno. Najprej moram reči, da sem ponosen in zelo vesel, da sem s praporjem lahko sodeloval na občinski proslavi. Z veterani vojne za Slovenijo smo namreč že zdavnaj sklenili prijateljstvo in se razumemo. Glede Ljubljane je pa zelo žalostno, da se kaj takega dogaja v 21. stoletju, saj smo vendar borci v drugi svetovni vojni prispevali k oblikovanju Slovenije. Ta ni padla z neba, oblikovana je bila že za časa Maistra, Tigrovcev, narodnoosvobodilne borbe in seveda, glavni prispevek pa je bil sedaj na koncu, da smo res postali samostojna Republika Slovenija. To je vse prav in dobro. Samo, škoda je, ker če ne poznamo lastne zgodovine, prejšnje, si tudi z novo ne moremo veliko pomagati. Kdor ne pozna samega sebe, ne more obstajati. Torej še enkrat obžalujem, da se je to zgodilo. Upajmo, da se bodo sporazumeli, in da bo vsak prevzel svojo krivdo. Je pa zelo žalostno. Mene, kot mladega borca, partizana, to zelo boli. In poleg mene so užaljeni tudi drugi borci."

Suša, kakršne že dolgo ni bilo

„Takšne suše ne pomnimo,“ smo to poletje velikokrat slišali od starejših Primorcev. Tudi strokovnjaki ocenjujejo, da je bila letošnja suša hujša od tiste iz leta 2003, ki je doslej veljala za katastrofalno. Zaradi suše so bili kmetje na Primorskem, pa tudi drugod po Sloveniji, skoraj ob ves pridelek poljščin, manjša je bila tudi letina v sadovnjakih in vinogradih, predvsem na Obali pa so se pojavile tudi težave z oskrbo pitne vode. Ponovno smo se prepričali, kako dragocena dobrina je voda. In tega se ne smemo zopet spomniti šele ob naslednji suši.

Lea Širok, Nataša Bucik Ozebek, Petra Paravan

Vodja Režijskega obrata Vinko Medvešček
Foto: Toni Dugorepec

Sicer pa smo morali varčevati s pitno vodo tudi v naši občini. O tem, kako so se odločali in ravnali, da bi zagotavljali čim bolj nemoteno oskrbo s pitno vodo vsem občanom, smo se pogovarjali z vodjo Režijskega obrata **Vinkom Medveščkom**.

Kdaj ste začeli uvajati ukrepe varčevanja s pitno vodo?

V naši občini smo pričeli s prvimi pozivi k varčevanju s pitno vodo konec letošnjega julija, ko so se pojavile prve težave pri vodooskrbi prebivalcev na višje ležečih vodovodih, v Levpi in na Kambreškem. Ker je suša kar trajala, smo v drugi polovici avgusta vsem gospodinjstvom v občini poslali navodila za racionalno porabo pitne vode. V zadnjih dneh avgusta je sicer padlo nekaj dežja, vendar premalo za oživitev vodnih virov. Še vedno je torej potrebno racionalno obnašanje pri porabi pitne vode.

S kakšnimi težavami ste se srečevali pri dobavi pitne vode oziroma, kje je vode najbolj primanjkovalo?

Opažamo, da se pomanjkanje vode na posameznih vodovodnih sistemih odraža različno glede na posamezno sušno obdobje. Normalno je, da najprej zmanjka vode v Levpi in na Kambreškem. V letošnji suši smo imeli težave z oskrbo v Gorenji vasi, kjer običajno ni težav. Vodovod Morsko, kjer je vode v zajetju malo, se po novem napaja iz vodovoda Kanal.

Tam suše niso občutili.

Ste v krajih, kjer jo je najbolj primanjkovalo, prebivalcem lahko zagotovili dovolj pitne vode?

Gasilci so v problematične vodovodne sisteme dobavili dovolj vode, tako da porabniki večinoma niso občutili posebnega pomanjkanja, seveda ob ustreznih racionalni porabi. Glede na prejšnja leta se je količina prepeljane vode izredno povečala v vodovod Levpa (v povprečju več kot ena voznja dnevno), izstopa tudi prevoz v Gorenjo vas, kamor se zadnja leta voda ni dovažala.

Je bilo kje potrebno varčevati tudi z zapiranjem vodovoda?

Omejitev dobave pitne vode je izreden ukrep, ki je neprijeten za porabnike kot tudi za upravljavce vodovoda. Če pride do pomanjkanja vode v sistemu, kamor dovoz vode ni mogoč, je potrebno vodo zapirati. Ob letošnji suši tega ukrepa k sreči ni bilo potrebno uporabiti na nobenem vodovodu. K temu je pripomoglo varčevanje porabnikov, dovažanje vode, obnovljeni vodovodi (Ložice, Gorenje Deskle).

Naša občina ima zelo razdrobljen vodovodni sistem, za katerega skrbite v režijskem obratu. Koliko je vodovodnih sistemov?

Režijski obrat skrbi za 25 vodovodnih sistemov, od tega jih 16 oskrbuje več kot 50 porabnikov. Dva večja vodovodna sistema, Kanal in Deskle, skupaj

oskrbujeta skoraj polovico prebivalstva občine.

Se je ta razdrobljenost ob letošnji suši pokazala morda celo kot prednost? Če v velikem vodovodnem sistemu zmanjka vode, lahko namreč brez nje naenkrat ostane veliko ljudi.

Če bi bili vodovodni sistemi med sabo povezani, bi bila ta razdrobljenost mogoče tudi prednost, sicer pa ne. Vodni viri so v občini Kanal precej razpršeni, v občini tudi ni vodnega vira, ki bi zelo izstopal po izdatnosti. Ob suši se izdatnost virov počasi

Suša je najbolj prizadela koruzo
Foto: Nataša Bucik Ozebek

zmanjšuje. Izdatnost posameznega vira v sušnem obdobju je odvisna od količine padavin na prispevnem območju, ki je lahko kar precej različna. Zaradi tega se posamezen vir lahko ob vsaki suši obnaša različno.

Po izdatnosti izstopa le vodni vir Kajža, iz katerega se napaja vodovod Kanal, ki oskrbuje naselja Kanal, Bodrež, Morsko, v bližnji prihodnosti bo pa še Gorenjo vas.

Večjih kršitev varčevanja s pitno vodo ni bilo

Erik De Posarelli, medobčinski redar

V Sloveniji je bilo v poletnih mesecih zelo malo padavin, kar smo občutili tudi v naši občini, zato je bilo 31. julija izdano obvestilo o varčevanju s pitno vodo. Do preklica je bilo prepovedano zalivanje vrtov in njiv, pranje avtomobilov, polnjenje bazenov in vsaka druga nenamenska poraba. Redarska služba Medobčinske uprave je opravljala redni nadzor nad racionalno porabo pitne vode, in sicer največ v popoldanskem času ter ob vikendih. Dobili smo samo eno prijavo občana, kjer smo tudi ustrezno ukrepali. Opazili smo nekaj zalitih vrtov, vendar pri tem ni prišlo do porabe večjih količin vode. Nobene kršitve pa ni bilo zaznati iz naslova pranja avtomobilov ali zalivanja njiv.

Ker večjih kršitev ni bilo zaznati oziroma ni prihajalo do večjega nespoštovanja ukrepov varčevanja s pitno vodo, lahko rečemo, da se ljudje vedno bolj zavedajo pomena pitne vode in te prepovedi tudi v veliki meri spoštujejo.

So se občani večinoma držali navodil oziroma prepovedi nenamenske rabe pitne vode (zalivanje vrtov, pranje avtomobilov).

Za nekatere vodovodne sisteme sem prepričan, da je spoštovanje priporočil občine Kanal prispevalo k temu, da je bila oskrba z vodo v sušnem obdobju normalna in da ni bilo potrebno prekinjati dobave.

Kako pomembni so pri varčevanju s pitno vodo števcji? Koliko občanov trenutno plačuje količino vode, ki jo dejansko porabi in kdaj bo občina namestila še preostale števcje?

Števcji oziroma vodomeri bistveno prispevajo k manjši porabi pitne vode. Zaradi merjene porabe se

Čebelar Ivan Mencin

Foto: Toni Dugorepec

porabniki obnašajo racionalno. Vsakdo si lahko po pameti zalije svojo zelenjavo (tudi cena vode je nizka), odpadejo pa nekontrolirana namakanja vseh mogočih površin. Pri merjeni porabi vode porabniki tudi tekoče odpravljajo napake na svojih hišnih omrežjih, kar tudi zelo vpliva na skupno porabo. Trenutno je v občini Kanal opremljenih z vodomeri slaba polovica hišnih priključkov. Opremljanje priključkov z vodomeri poteka hkrati z obnovo posameznega odseka vodovoda ali vodovodnega priključka, na ta način bo vgrajevanje vodomeroev potekalo še kar nekaj časa.

Občani se zavedajo, da bo do vgradnje vodomeroev slej ko prej prišlo. Marsikdo bi po vgradnji vodomera plačeval celo nižjo vodarino. Pa vendar, med ljudmi je včasih čutil nek čuden strah pred vodomeri. Zelo hudo je, če sosed na nasprotni strani ceste lahko po mili volji pere, zaliva in namaka, sam pa tega ne moreš zaradi vgrajenega vodomera.

Bi z vodo zaradi dolgotrajnih sušnih zim morali varčevati tudi pozimi?

Pozimi je težko varčevati z vodo, ker ni kaj prepovedati (ni zalivanja, polnjenja bazenov, pranja

avtomobilov in zunanjih površin je malo). Pozimi je zelo važno, da preprečimo zmrzovanje zunanjih napeljav in napeljav v neogrevanih objektih. Pozimi pride do motenj v oskrbi predvsem zaradi izlivov vode zaradi počenih cevi.

Izdatnost vodnih virov v zimskem času pada občutno počasneje kot pa v poletnem času, v času vegetacije. Lep primer je letošnja zimska suša, ko cele 3 mesece ni bilo padavin.

Kakšno je po vaše stanje vodnih virov v naši občini. So dovolj vodnati?

Kot sem že omenil, so vodni viri v občini precej razpršeni. Če bi vse te vire, tudi tiste, ki se trenutno ne izkoriščajo, združili, bi dobili kar solidne količine vode. Nekaj vodnih virov se nahaja zelo nizko, zato se jih ne izkorišča, drugi so zelo oddaljeni od vodovodov.

Če je poraba vode v normalnih okvirih in je vodovod v dobrem stanju, je lahko že skromen vodni vir dovolj vodnat.

Za zaključek, v večini primerov je vode v zajetjih dovolj, težave pri oskrbi povzročata nekontrolirana poraba in izgube v omrežju.

Za oskrbo pitne vode v naši občini je strateškega pomena vodarna Salonita Anhovo.

Vir je v lasti družbe, vodno pravico pa je pred dvema letoma pridobila občina. „Na glavo obrnjenih razmer, v katerih gospodarstvo zagotavlja vodo lokalni skupnosti, namreč ne moremo dopustiti,“ pojasnjuje župan **Andrej Maffi**. Strateško pomembno vodarno bo zato prevzela občina. Ob tem načrtujejo, da bi vodo s sedanjih 150 metrov nadmorske višine pripeljali na 190 metrov. Župan pojasnjuje, da bi tako lahko zagotovili pitno vodo za višje ležeče kraje, na primer, Ročinj, Avče, pa tudi za Deskle in Plave: „Ko bo občina upravljala to vodarno, bomo pristojno ministrstvo zaprosili za dodaten odvoz vode iz Soče za zalivanje Gorenjpoljskega polja. To bi bil lahko izziv kmetom, da bi tam postavili rastlinjake ali mreže in ustvarili čudovit vrt v naši občini. Ministrstvo za kmetijstvo je že obljubilo, da bo jeseni razpisalo sofinanciranje namakalnih sistemov.“

Suša je največ škode povzročila v Seniškem bregu in na Liškem

Posledice suše bomo čutili še dolgo, saj se zaloge vode ne bodo tako hitro obnovile. Svetovalne službe Kmetijsko gozdarske zbornice so škodo, ki smo jo do 5. septembra popisovali tudi v naši občini, neuradno ocenile na več kot 100 milijonov evrov.

Bo letos dovolj krme?

Foto: Toni Dugorepec

Franc Pirih iz Bodreža je eden večjih kmetov na tem koncu, na pašnikih se mu sedaj na Ligu, v Bodrežu in v Ajbi pase 50 glav živine. „Zagotovo bo vsaj tretjino pridelka manj kakor lani, pa že lani ni bila dobra letina. Lahko bi rekel, da bomo zgolj na polovici normalnih let,“ pravi. Najhuje se suša pozna na koruzi. „Suša jo je pobrala vso, mogoče jo bo ostalo 20 odstotkov, ne preostane mi drugega, kakor da jo pomulčim,“ dodaja. Tudi z vodo je šlo na tesno, a si je zaloge še pravočasno napolnil, da živali v najhujši vročini niso bile žejne. Kako se bo spopadel s pomanjkanjem krme, bo ocenil konec jeseni, ko bo potrebno živino prignati v hlev. A možnosti sta le dve: prodaja živine ali dokup krme. Državne pomoči se ne nadeja preveč. „Če bo prišla, bo dobrodošla, če je ne bo, bomo ravno tako morali preživeti. Kmetje smo tega vajeni,“ pravi Pirih.

Kmetje opažamo, da se vreme v zadnjih letih spreminja, nam je povedal eden od kmetovalcev iz Krajevne skupnosti Anhovo-Deskle. Včasih so bili deževni dnevi enakomerneje razporejeni in so bile

suše manj pogoste. V zadnjih letih pa ugotavljamo, da si že praviloma sledijo približno tri-mesečna obdobja sušnega in deževnega vremena, ki pa ne padejo vedno v isti letni čas. Tako je za kmete zelo pomembno v kateri letni čas pade sušno in v kateri deževno obdobje.

Letos je bila pomlad zelo deževna in tudi mrzla.

Trave se ni dalo pravočasno pokositi in spraviti, koruza je sicer lepo vzklila, a slabše

napredovala. Kasneje se je ozračje otopilo in nastopilo je obdobje suše. Letošnje sušno obdobje je bilo ekstremno predvsem zaradi visokih temperatur, zelo nizke vlage v zraku in vetra, kar je še dodatno sušilo zemljo. Za razliko od rastlin pa so takšno poletje lažje prestajale živali. Suša je prizadela vse rastline, vključno s sadnim drevjem.

Če pa kdo misli, da bi kmetje raje zalivali kot jamrali, naj poskusi pridobiti od naše države dovoljenje za namakanje...

Zaradi suše v poletnih mesecih ni bilo dovolj cvetnega prahu, ki je bistven za razvoj čebel in preživetje panjev. Tajnik Društva čebelarjev Kanal-Brdo **Ivan Mencin** pojasnjuje, da je bilo letošnje leto čudno: „V spomladanskem obdobju, ko so cvetele češnje, kivi in drugo sadje, je zmrzal uničila večino cvetov. Čebele so pozneje lahko nekaj hrane nabrale na cvetočih travnikih, nato pa sta veter in dež uničila tudi vse cvetove akacije. Na območju našega društva letos praktično noben čebelar ni točil medu akacije.

Zelo bujno sta nato cvetela lipa in kostanj, tako da so

si čebele opomogle. Vendar bujna paša uniči tudi čebele, ki v povprečju živijo okrog 60 dni, saj se zaradi pogostejših odhodov prej iztrošijo, čeprav matica povprečno dnevno zaleže tudi do 2500 jajčec. Glavna težava pa je bila res izjemna suša, saj avgusta rastline niso uspevale niti v zavetju gozda. Tako da tudi cvetnega prahu, ki ga čebela rabi za razvoj, ni bilo. In v primerih, ko ni dotoka hrane iz narave, čebele ne trošijo niti svojih zalog. Letošnja suša je povzročila prav to, da je bilo zaleganje matice prekinjeno. Avgusta se v panjih tako niso izlegle zimske čebele, ki prezimijo. Panji bodo zato spomladi oslabljeni, še več težav pa bo, če bo zima huda. Zato bomo čebelarji spomladi morali več delati, da bo v čebelnjakih dovolj čebel za prvo pašo. Še dobro, da je bilo v čebelnjakih letos manj varoje.“

Tanja Valantič Širok, terenska kmetijska svetovalka na Kmetijsko gozdarskem zavodu Nova Gorica, ocenjuje, da je suša največ škode povzročila v okolici Seniškega brega in na Liškem, kjer so slabša tla in strmine večje. „Največ škode je na koruzi, na poznem krompirju in na travinjah, kjer kmetom manjka en odkos. Bistveno manj bo tudi sadja,“ pravi. Največ škode imajo ekološki kmetje, ki malo gnojijo in so zato njihovi travniki še bolj prizadeti. Kmetje bodo tako primorani prodati del črede ali pa dokupovati krmo, a svetovalka je v dilemi, koliko in kakšno krmo se bo na trgu sploh lahko dobilo, posebej za ekološke kmete.

Kmetijski minister **Franc Bogovič** je sicer kmetom obljubil pomoč, a najprej vztraja pri popisu škode. Ocenjena škoda je namreč pogoj za morebiten delni odpis katarskega dohodka, prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, znižanje najemnin za državna zemljišča... In če bo ta na državni ravni presegla 0,3 promila načrtovanih prihodkov državnega proračuna (to je nekaj manj kot 2,4 milijona evrov), bo država razglasila naravno nesrečo in bo oškodovancem tudi denarno pomagala.

V naši občini so bile zaradi suše prizadete vse katastrske občine

Andreja Nanut, občinska komisija za popis škode

Na podlagi izdanega sklepa Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje o izdelavi predhodne ocene škode v tekoči kmetijski proizvodnji zaradi posledic suše v letu 2012 se je pričelo predhodno ocenjevanje škode, ki je nastala na prizadetih območjih. V ta namen so se 31.8.2012 sestali člani občinske komisije za ocenjevanje škode in so skupno s svetovalci Kmetijsko gozdarske zbornice opravili ogled prizadetega terena ter izdelali poročilo o škodi. V Občini Kanal ob Soči so bile prizadete vse katastrske občine. Najbolj je bila poškodovana koruza in travinje, med ostalimi prizadetimi kulturami pa so bile še pozni krompir, češplje, jablane, hruške, buče, ter zelenjava. Rok za izdelavo predhodne ocene škode je bil 5.9.2012, tako da sedaj čakamo Upravo RS za zaščito in reševanje, da izda sklep o začetku ocenjevanja škode z obrazložitvijo in podrobnejšimi navodili.

Po prejemu navedenega sklepa bomo na običajen način (oglasne deske, spletna stran...) pozvali oškodovance, naj škodo prijavijo svoji občinski komisiji. Prijavljeno škodo bodo nato najprej preverile regijske komisije in državna komisija za ocenjevanje škode. Državna komisija za ocenjevanje škode bo pripravila končno oceno škode na kmetijskih pridelkih ter jo poslala v obravnavo Vladi, ki bo potrdila končno oceno škode na kmetijskih pridelkih, če bo ta presegla 0,3 promila prihodkov državnega proračuna, ter naložila Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (MKGP), naj pripravi program odprave posledic škode.

Nato MKGP pripravi program za odpravo posledic škode na kmetijskih pridelkih, ki ga potrdi Vlada. Na podlagi ocene škode, programa odprave posledic škode na kmetijskih pridelkih in sklepov Vlade o dodelitvi sredstev iz državnega proračuna Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja (ARSKTRP) izda odločbe o dodelitvi sredstev za odpravo posledic škode v kmetijstvu.

Popestrimo šolo

Osnovna šola Kanal je bila v šolskem letu 2011/12 izbrana na razpisu za financiranje programa Popestrimo šolo, ki ga financirata Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada in Ministrstvo RS za izobraževanje, znanost, kulturo in šport. S številnimi aktivnostmi se je povezala tudi z OŠ Deskle.

OŠ Kanal - mentorica Petra Valentinčič

Cilj projekta je bil izboljšati bralno pismenost učencev naše šole. V okviru programa smo tako od aprila do konca šolskega leta spodbujali branje in pomagali učencem z različnimi težavami pri branju. Organizirali smo tudi Bralni maraton, ko smo na pouka prost dan z učenci brali njim zanimive knjige, se o njih pogovarjali, risali in ustvarjali literarne izdelke, od tistih bolj smešnih do izjemno poučnih.

Z učenci pa seveda nismo samo brali. Veliko zanimanja so pokazali pri ustvarjanju stripov, kjer so si morali sami izmišljati zgodbe in jih narisati. Trud je bil vsekakor poplačan, saj so razstavljeni izdelki poželi veliko občudovanja gledalcev. Tako teoretično kot praktično smo prikazali tudi razlike med slengom in knjižno slovenščino. Učitelji smo se tako tudi sami naučili številnih novih izrazov, ki jih mladi uporabljajo, ti pa so o tej izkušnji napisali Sleng song, kjer so med drugim izrazili tudi to, da knjižno sicer slovenščine ne obvladajo povsem, so pa pri razumevanju slenga zagotovo pred učitelji in starši. Našo šolo smo opremili z obvestili, omejitvami in prepovedmi in tako povzeli za večino težko razumljivo besedilo Hišnega reda šole v povsem preprosta in dostopna navodila. Tako učenci kot obiskovalci šole odslej ne bodo več v dvomih, kako se obnašati v jedilnici, kako in kdaj vstopati v šolo, kako ravnati v primeru požara itd.

Z OŠ Deskle smo si izmenjali obiske knjižnic. Mi smo namreč obiskali njihovo šolsko in krajevno knjižnico, oni pa naši dve. Obiska nista potekala samo ob pregledu in branju knjig, ampak ob spremljajočih delavnicah. Med temi smo si ogledali tudi Gotsko hišo s spominskima sobama Rika Debenjaka in Marija Kogoja ter Galerijo Rika Debenjaka v Kanalu, pri katerih sta nas strokovno vodili **Milica Zimic** in **Diana Breščak**. Najbolj priljubljena med vsemi dejavnostmi je bila ekskurzija v Solkan in Novo Gorico. Lokaciji so izbrali učenci sami, poleg tega pa so morali preveriti vozne rede vlakov in avtobusov, saj so tako urili funkcionalno pismenost. Ugotovili smo,

V Kanalski OŠ so učenje ustvarjalno popestrili

da tudi sedemurna ekskurzija ni bila dovolj obsežna, da bi v teh dveh krajih videli vse zanimivosti. Vendar pa so učenci uživali pri ogledu e-hiše, Trga Evropa, muzeja na železniški postaji in strokovno vodenega ogleda novogoriške knjižnice. Obiskali smo tudi Bevkov grob in si pobliže ogledali solkanski kamniti most.

Naš projekt se ni zaključil s koncem šolskega leta, ampak vztrajal v poletnem času. Tako smo v prvi polovici julija izvedli Poletno knjižnico v parku tako v Kanalu kot v Desklah, kjer smo z učenci sicer veliko brali in ustvarjali, obenem pa si vzeli tudi čas za kopanje v Soči. Branje namreč ni omejeno na določen prostor, ampak se lahko izvaja vsepovsod, v tem je njegova prednost in tudi čar. Projekt Popestrimo šolo

smo zaključili raziskavo o najbolj branih knjigah zadnjih 50 let na OŠ Kanal, saj naša šola praznuje septembra 50-letnico. To je tudi priložnost za medgeneracijsko povezovanje, izmenjavo različnih mnenj in vtisov, ki so se v teh letih nakopičili. Projekt lahko na prvi pogled označimo kot popestritev šole, vendar se v njem skriva veliko več. Gre za učenje, ki ni neposredno povezano s šolskim učnim načrtom, kjer ni ocen, ampak se pričakuje izražanje in izboljšanje sposobnosti in samoiniciativnosti učencev. Ob dejstvu, da so bile vse delavnice za otroke popolnoma brezplačne in da je bilo vanje vložena veliko truda in sredstev, nekoliko preseneča le majhna udeležba otrok, predvsem v poletnih mesecih. Morda pa so si poletje popestrili sami!

Pozdravček izpod solkanskega mostu

Lepo je brati ob Soči

Izdelali smo filmski trak

Zgodilo se je preden smo šli na počitnice

Deskljanske malčke je za kulturni dan obiskala pesnica Ivanka Jermol Zavadlav, pred poletjem pa so bili tudi na izletu na Bledu ter se srečali z otroki iz vrtcev Bovec in Kanal.

Davorina Šuligoj Prinčič, foto: Vrtec Deskle

Pesnica Ivanka Jermol Zavadlav v vrtcu

Kulturni dan

Obisk pisateljice in pesnice Ivanke Zavadlav Jermol je bil za vse nas balzam za dušo. S svojo umirjenostjo, prijaznostjo, ljubeznivostjo in darežljivostjo je na svojstven način predstavila svoje ustvarjanje. Spoznali in preizkusili smo se v ugibanju njenih ugank iz knjige Zbirka starih in novih ugank.

Zahvala za prijetno druženje

Nekaj misli otrok:

XIAN: Poznam jo, ker je moja teta. Vem, da piše pravljice, zgodbe in pesmi. Meni je dala tudi za reševanje naloge. Zelo vesel sem bil, ker nas je obiskala.

PETER, NEJC G., ŽAK: Lepo nam je povedala pravljico o punčki in palčku.

PATRIK: Všeč mi je bila uganka o piščančku.

JAKOB in TIA: Povedala nam je uganke in prinesla darila.

Izlet na Bled

V zadnjem tednu meseca maja smo izvedli dolgo pričakovani skupni izlet otrok in staršev z vlakom na Bled. Pri organizaciji so sodelovali starši najstarejših vrtčevskih otrok. Družine ali otroci s starimi starši smo se zbrali na železniški postaji v Anhovem. Peljali smo se do Bleda, kjer nas je že čakal vlakec, ki nas je popeljal v nepozaben dan ...

Vse besede so odveč. Dovolj povedo misli nekaterih otrok.

SEBASTJAN: Všeč mi je bilo, ko smo šli na grad. Videl sem viteza. Peljal sem se z vlakom. Slikal sem sam za tatu in tudi mama me je slikala. Igral sem se s prijatelji.

JAKOB: Vozili smo se s pravim vlakom. Sedel sem pri Andreju. Ko je bil tunel, sem šel k mami. Ko smo se peljali z belim vlakom po Bledu, je vozil tako hitro, da sem se moral držati. Videl sem tudi labode.

ŽAK: Všeč mi je bilo, ko smo jedli sladoled. Igral sem se na igralih.

HANA: Všeč mi je bilo, ker sem bila v kabini od vlaka. Moj brat je celo malo vozil. Peljali smo se tudi z vlakcem. Igrala sem se s prijateljicami.

XIAN: Meni je bilo najbolj všeč, ker sem dajal labodom jest. S prijatelji smo se igrali skrivalnice. Z nono in nonotom smo odšli na pijačo. Vozil sem se tudi z belim vlakom.

ANDREJ: Ko smo prišli z belega vlaka, sem dajal ribam in labodom jest. Labod me je ugriznil v čevljev. Odšli smo na sladoled. Igral sem se z bratom in prijatelji. Gledal sem vhod na grad in tablo. Videl sem kralja. Ujel nas je dež. Na železniški postaji smo se slikali.

ZALA: Všeč mi je bilo, ko smo se peljali z vlakcem. Gledala sem labode, slikala in se igrala.

Izlet na Bled

Srečanje z vrtcem Bovec in Kanal

V Bovcu je bilo zabavno

Že leta potekajo druženja vrtcev iz Bovca in Deskel. Eno leto smo gostitelji mi, naslednje leto pa gre naš vrtec na obisk. Tako so se otroci starejših dveh skupin z vzgojiteljicami letos odpravili v Vrtce Bovec. Prirčni dobrodošlici je sledil ogled čolnov za rafting ter sedežnice. Sledilo je okrepčilo in pravi čompi s skuto. Nato smo se sprehodili do Soče, kjer nas je mladi kajakaš poskušal navdušiti za ta vodni

šport. Domov smo odšli z obljubo, da se naslednje leto spet srečamo.

V petek, 25. maja, smo se odzvali še povabilu Vrtca Kanal. Že vožnja z avtobusom je za naše otroke pravo doživetje. Zato smo po poti veselo prepevali in nestrpno pričakovali snidenje s prijatelji. Le ti so nas sprejeli pred vrtcem in nam zaploskali. Predali smo jim naše darilo – knjižni nahrbtnik, da jih bo branje še dolgo notranje bogatilo in jim širilo

obzorja. Prijatelji so nam postregli z odlično malico, nato so nas povabili na ogled čudovite igrice Maček Muri. Za nas so jo odigrali najstarejši otroci iz Vrtca Kanal. Nagradili smo jih z močnim aplavzom, nato pa smo odšli na igrišče, kjer smo se še posladkali s sladoledom. Kar malo težko smo se poslovili od svojih prijateljev, toda bližal se je čas za odhod v Deskle. Pomahali smo si v slovo in zaželeli skorajšnje srečanje v našem vrtcu.

Od kanalskih prijateljev smo se težko poslovili

"S trdom in znanjem se daleč pride"

Kristina Levpušček iz Kala nad Kanalom je na splošni maturi dosegla 31 od 34 točk.

Obiskovala je gimnazijo splošne smeri v Novi Gorici. Njen dosežek, kot pravi, je bil posledica doslednega dela skozi celotno srednješolsko izobraževanje. Predvsem pa ji je bila vedno zelo pomembna podpora družine, ki jo je spodbujala in ji pomagala čez različne ovire.

Petra Paravan, foto: Osebni arhiv

Katere predmete si izbrala za izbirne?

Za splošno maturo sem si poleg obveznih predmetov (matematika, slovenščina in tuji jezik - španščina) na višjem nivoju izbrala še kemijo in zgodovino. Zgodovino sem si izbrala zaradi osebnega interesa, saj me je vedno zanimala. Mislim, da je poznavanje zgodovine zelo pomembno, saj ti le-to daje možnost, da vidiš realno sliko sveta in ne podležeš raznim dogmam in slepemu verovanju v kakršne koli politične sisteme. Kemijo pa sem si izbrala zaradi nadaljnega študija, saj so zahtevali en naravoslovni predmet kot pogoj ob omejitvi vpisa.

Si skozi srednjo šolo že vedela, kaj želiš študirati?

Kakšen je tvoj sanjski poklic?

Ko sem obiskovala prvi letnik, se mi še sanjalo ni, kaj bi študirala. Mislim, da se vsakdo prej ko slej vpraša, kaj želi doseči v svojem življenju in kje je njegov prostor pod soncem. Medicina me je začela zanimati ne le kot veda, ampak tudi zato, ker želim pomagati ljudem in poskušam razumeti, kako delujemo. Ko sem bila sprejeta na študij splošne medicine na ljubljanski fakulteti, se mi je od srca odvalil velik kamen. Moj sanjski poklic je psihiater, čeprav me privlači tudi delo dermatologa in imunologa.

Kakšno mnenje imaš o srednji šoli?

Gimnazija je bila kot moj drugi dom. Profesorji, knjižničarki in prijatelji so jo naredili nepozabno. Profesorji so bili čudoviti. Ne le da so mi dali ogromno znanja, ampak so iz mene in mojih sošolcev naredili tudi odrasle ljudi, ki imajo svoja mnenja in znajo

kritično presojati. Poleg tega so me tudi podpirali in spodbujali. Če bi lahko izpostavila kakšnega profesorja, ki me je res navdušil in mi dal ogromno znanja, je to profesorica zgodovine **Anastazija Bevčar**. Naučila me je, da v življenje ni le črno in belo, ampak tudi sivo.

Imaš kakšen hobi?

Moja strast je prebiranje knjig. Obožujem tako klasične knjige, kot tudi trivialne. Poleg tega me navdušuje umetnost. Rada hodim v gledališče in galerije. Za zgodovino sta me navdušila dedek in oče, ki veliko vesta o prvi in drugi svetovni vojni, čeprav je meni ljubše obdobje srednjega veka. Rada se sprehajam po čudoviti Banjški planoti, ki ponuja poglede na visokogorje in potreben mir za sproščanje.

Kako bi se opisala?

Verjetno me najbolj zaznamujeta besedi vztrajna in deloholičarka. Vem, kaj želim doseči v življenju in sem za to pripravljena žrtvovati svoj prosti čas. Obenem pa stojim na realnih tleh in ne sanjam, ampak si s trdom oblikujem svojo pot v svetu. Na tej stopnji življenja mi študij in nadaljnja kariera zelo veliko pomenita.

Kakšen je tvoj moto?

Moj moto je, da se s trdom in znanjem daleč pride. Pri doseganju svojih ciljev moraš biti trden in ne smeš dovoliti, da ti zlonamerne besede drugih vzamejo pogum. Pred seboj moraš imeti cilj in ko ga dosežeš, odtehta vsakršen napor.

Kristina Levpušček

Kogojevi dnevi v znamenju Antona Nanuta

Mednarodni festival sodobne glasbe, Kogojevi dnevi, že 33 let poteka pod taktirko dirigenta Antona Nanuta. Letošnji je poseben, saj maestro 13. septembra praznuje 80 let. Žena Milojka mu je za jubilej poklonila razstavo osemdesetih portretov. Do 16. oktobra se bo na festivalu zvrstilo osem koncertov, med drugim tudi slavnostni koncert ob Nanutovi osemdesetletnici.

Petra Paravan, foto: Toni Dugorepec

Anton Nanut in Orchestra di Padova e del Veneto

Kogojevi dnevi se tradicionalno začnejo prvi petek v septembru z otvoritveno slovesnostjo na Kontradi. Slavnostnemu govoru sledi odprtje razstave v Galeriji Rika Debenjaka, nato pa se dogajanje preseli v cerkev na uvodni koncert. Po pozdravnih besedah predsednika organizacijskega odbora festivala **Cirila Zlobca** in župana **Andreja Maffija** je slavnostni govor letos pripadel muzikologu dr. **Primožu Kuretu**. Slavnostni govornik je uvodne besede namenil maestru in svojemu dolgoletnemu kolegu na Akademiji za glasbo v Ljubljani **Antonu Nanutu** ter pohvalil ustvarjalni naboj njegovega rojstnega kraja. Poudaril je, da so letošnji Kogojevi dnevi zaznamovani z Nanutovim delom in njegovim

osebnostjo, da se je v 33 letih na festivalu zvrstilo več kot 300 novitet, in dodal, da je gojiti tako plemenito umetnost v tako majhnem kraju kot je Kanal mogoče samo, če so ljudje talentirani. "Ne le, da je Nanut presegel svoj kraj, pač pa je tudi najbolj prepoznaven ambasador onkraj naših meja, najbolj pogosto nastopajoči dirigent v tujini," je še povedal dr. Kuret. Na **Marija Kogoja** in njegovo avantgardno umetnost se je navezal z ugotovitvijo, da skladatelj s svojim delom še vedno vznemirja in osuplja slovensko glasbeno javnost. Letos še posebej, ob ponovni, četrti, uprizoritvi opere Črne Maske. "Delo je ponovno sprožilo vrsto vprašanj in dilem, ki se pojavljajo ob njem že vse od nastanka daljnega leta 1929, obenem

pa spet pokazalo skladateljevo izrazno moč." Vendar Kogoj v svojem času ni doživel veliko priznanja, "njegova spoznanja, videnja, njegovi glasbeni ideali in večinoma nerazumljeni pogledi" pa so ga "spravljali na obrobje slovenskega glasbenega življenja". Ob tem se dr. Kuret ni izognil aktualnim družbenim razmeram. "Tudi umetnost in umetniki," je dejal "so postali žrtve brezumnih varčevalnih ukrepov. Vlada jemlje kulturi, izobraževanju, znanosti, se pravi, nam spodkopava temelje našega obstoja in naše prihodnosti, saj so to dejavnosti, ki najbolj prispevajo nove ideje in lahko ponudijo rešitev iz krize." Glede razvoja glasbe v 21. stoletju pa je dejal, da smo "sredi epohalne menjave paradigme glasbe, ki se je že davno začela in obe zadnji desetletji prejšnjega stoletja povezuje z novim stoletjem". Razmišljanje o glasbi v našem času, ki bo po njegovem še naprej zrcalo človeka, pa je zaključil s Kogojevo vizijo: "Nova umetnost bo prevzela v imenu svojega apostolskega poslanstva diktaturo duha, pretresla ljudi in jih naučila živeti na novo: živeti močno, živeti modro, živeti prek časa!"

Sledilo je odprtje razstave Osemdeset portretov dirigenta. Likovno ustvarjanje slikarke **Milojke Nanut** je predstavila likovna kritičarka **Tatjana Pregl Kobe**. Izpostavila je entuziazem, barvitost in silno mladostno portretistiko. Predvsem pa je poudarila, da je gotovo slikarka pripravila soprogu najlepše darilo, saj je na ogled postavila 80 portretov moža v različnih okoliščinah. V kanalski cerkvi je nato zadonel koncert Orkestra iz Padove in Benečije pod maestrovo taktirko. Nanut je prvi koncert posvetil sošolcem **Aloju Srebotnjaku, Ivu Petriču in Darijanu Božiču** z izvedbo njihovih skladb.

Na tiskovni konferenci je Nanut napovedal pomemben koncert domačega pianista **Ivana Skrta** v Kulturnem centru Lojze Bratuž v Gorici in predvsem dodal, da tako odličnega pianista v Sloveniji nimamo in da je Kogojeve Bagatelle – Malenkosti lansko leto igral tako prepričljivo, da si želimo slišati še ostale. Skrt bo igral tudi na slavnostnem koncertu ob osemdesetletnici Antona Nanuta v Kulturnem domu v Novi Gorici (1. oktobra ob 20h) ter na koncertu v sklopu Evropske prestolnice kulture v Mariboru. Vsako leto organizirajo tudi koncert za mladino. Letos bo ta v kanalski osnovni šoli, s posebnim dogodkom, pogovorom z jubilarantom Antonom Nanutom. Kanal je gostil tudi Slovenski oktet s skladbami Marija Kogoja, Štefana Maurija, Marijana Gabrijelčiča, Alojza Srebotnjaka in Darijana Božiča ter koncert Dua Raimondi-Laneri z violino in klavirjem.

Ljudmila Zimic je povedala, da je letošnji program nekoliko okrnjen. Namesto 60.000 evrov so jih dobili le 36.000, zato so morali določene koncerte izpustiti. Naj omenimo še, da je izšla monografija o Nanutu "Z glasbo v duši" izpod peresa **Darje Korez Korenčan**, platnico pa seveda krasi Milojkin portret moža.

Ivan Skrt, klavirski recital, Kulturni center Lojze Bratuž

Osemdeset portretov za osemdeseti rojstni dan

Slikarka Milojka Nanut je „izjemna portretistka, njeno portretno ustvarjanje, s katerim vseskozi ohranja značilen likovni izraz, je pomemben prispevek k sodobni likovni ustvarjalnosti,“ je ob razstavi Osemdeset portretov Antona Nanuta (na ogled do 28. septembra) v Galeriji Rika Debenjaka v Kanalu med drugim zapisala likovna kritičarka Tatjana Pregl Kobe.

Lea Širok, foto: Toni Dugorepec

Z **Milojko Nanut**, soprogo svetovno uveljavljenega dirigenta **Antona Nanuta**, smo o njeni ustvarjalnosti poklepetali prav v kanalski galeriji.

Ob ogledu razstave smo skozi osemdeset portretov vašega soproga odkrivali vaš pronicljiv slikarski talent. Koliko let so nastajale slike?

Slikati sem začela po vpisu študija. Že za prvi portret pa je bil odličen model, saj je ves čas sedel čisto pri miru. Od leta 2002 so portreti nastajali vse do danes. Kljub temu, jih je bilo za Nanutovo osemdesetletnico še vedno premalo, saj sem vmes slikala tudi druge osebnosti iz sveta umetnosti, od slikarjev do glasbenikov, in sem imela tudi veliko razstav. Tako mi je na koncu skoraj zmanjkalo časa in sem morala kar veliko delati, da sem zamisel uresničila.

Malokdo dobi darilo, da se lahko opazuje na osemdeset različnih portretih, v različnih situacijah, čustvenih stanjih, pogledih ... Kako se lotite slikanja?

Slike, z motivi njegovega prostega časa, recimo ob gobah, ob mački, so nastale čisto spontano. Ko sem videla, s kakšnim užitkom je v rokah držal gobe, me je ta motiv navdušil in sem potem to naslikala. Slike, na katerih dirigira, pa so večinoma narejene po fotografijah. Čeprav ga spremljam na skoraj vseh koncertih po svetu, je dirigentske poze težko ujeti, saj dirigenta večinoma gledamo v hrbet. Trenutke, ko se muzika, orkester in publika zlijejo v eno in je čutiti ta fluid, je na sliko težko ujeti na koncertu. Veliko skic pa sem naredila na vajah in je nekaj slik nastalo tudi na tej osnovi. Sicer pa sem želela ujeti predvsem vznemirljive trenutke, vrhunce nekega dejanja, posebej glasbenega. Takšnih motivov sem največ naredila v zadnjem času in nameravam v tej smeri še delati.

Po eni strani moč glasbe izražate v barvah, po drugi pa ste fotografsko natančni pri slikanju detajlov. Kdaj ste odkrili svojo slikarsko nadarjenost?

Slikati sem si želela že od majhnega. Že v vrtcu sem uživala pri slikanju z barvami, najraje pa sem imela vijolično, rumeno in oranžno. Pozneje za slikanje nekako nisem imela časa, pa tudi poguma ne, kar je bilo odločilno. Slikati sem nato začela šele po upokojitvi, ko sem tako rekoč po naključju vpisala študij likovne umetnosti na Visoki šoli za risanje in slikanje v Ljubljani, kjer sem tudi diplomirala.

Upamo, da bomo videli še veliko vaših stvari, da boste še naprej ustvarjalni. To delo vas zagotovo tudi izpolnjuje.

Tako je. Čeprav imam drugega dela čez glavo, je res, da sem bila najbolj srečna prav sedaj, ko sem študirala in sem začela slikati. Res se počutim drugačno in predvsem drugače gledam na stvari.

Kako pa vaš mož kaj komentira te slike svojih

Milojka in Anton Nanut v Galeriji Rika Debenjaka

portretov?

Ni samo zelo dober model, ampak je tudi kritik. Obenem pa je zelo zadovoljen. Pri nobenem portretu ni rekel, da ni dober. Povedal je, kaj mu morda manjka, ali pa ni čisto v redu, vendar je vedno zadovoljen in me vedno podpira, kar me še najbolj veseli.

In kaj pravi o slikarstvu svoje soproge Anton Nanut?

Prvič moram reč, da sem zelo ponosen na njo. Takšnega darila ni bila sposobna narediti nobena žena. Kot je rekel njen profesor, bi se s tem lahko uvrstila celo v Guinnessovo knjigo rekordov, da ima en dirigent od enega slikarja tako veliko število portretov. In jih ni le osemdeset, še nekaj jih je, ki jih ni hotela pokazati, čeprav so odlični.

Velikanski izraz vitalnosti.

Ja, zelo je vitalna, čeprav se dela, da ni.

Tako, kakor ste tudi vi.

Jaz pa moram bit, še posebej sedaj, ko so mi od pokojnine vzeli 350 evrov na mesec. Sedaj moram biti aktiven ves čas, brez počitka. Drugi mesec greva spet v Rim, nato pa na Japonsko. Pred tem bomo mojo osemdesetletnico slavili v Ljubljani s simfoničnim orkestrom RTV, kjer sem imel

največ koncertov, tako da bom odprl letošnjo sezono. Za ta koncert sem kot solista povabil odličnega kanalskega pianista Ivana Skrta, ki naju je oba navdušil na koncertu v Cankarjevem domu. Mlad človek namreč težko sam doseže, da bi igral s simfoničnim orkestrom, vendar so moj predlog sprejeli.

Od pravljič do vojnih žarišč in nazaj v poezijo

Druga Knjižnica pod krošnjami v Kanalu je med 24. julijem in 4. avgustom v prijetni soški sapici in ptičjem žvrgolenju, kljub vročini, omogočala sproščeno branje in druženje otrok, staršev in obiskovalcev spremljevalnih prireditev. Organizatorjem, kanalskemu Društvu nasmejanih, je pod krošnje letos uspelo povabiti izjemne goste.

Tekst in foto: Lea Širok

Knjižnica pod krošnjami z Boštjanom Videmškom, pogovore je povezoval Toni Dugorepec

Spremljevalni program Knjižnice pod krošnjami je s Pravljičnimi potmi pod krošnjami 24. julija odprla pripovedovalka ljudskih zgodb **Irena Cerar**, sicer tudi urednica otroške revije National Geographic Junior. Za najmlajše je prepletla zgodbe iz ljudskih pravljič in pripovedk, ki jih je zbrala v svojih družinskih vodnikih Pravljične poti Slovenije in Pravljične poti v zgodovino. Naslednji dan so bile na vrsti Idrijske zgodbe, „pihane“ na orglice. V narečju jih je pripovedoval arhitekt in eden redkih slovenskih koncertnih orgljičarjev **Miro Božič**. V petek, 27. julija je vroči popoldan, z zgodbami iz kraja, kjer življenje „bije“ že sedemsto let, popestril **Ludvik Janež** iz Čadgra. Ponedeljek, 30. julija, je bil obarvan rezijansko. Kulturne pravljičice iz Režije, kjer ima glavno vlogo običajno lisica, je pripovedovala **Luigia Negro**, ena najvidnejših predstavnic slovenskega kulturnega življenja v Režiji.

Nato je bil govor o punku, saj je bil gost Knjižnice **Igor Vidmar**. Kakor je povedal mora biti punkovska drža

danes nekonformistična, uporniška. Gledati mora izza videza stvari. Videz danes prevladuje povsod, v medijih, v politiki in kulturi: „In ker nam vsemogočni posredniki mediji in politiki kažejo eno samo, dominantno sliko sveta in vseh pojavov, je zelo težko prodreti za to kuliso. Če kaj, potem je danes po mojem, punkovska drža možna prav kot nesprijaznjenost s tem, da so stvari takšne, kot so in nesprijaznjenost s tem, da sprejemamo ta videz. Potrebno je pogledati, premisliti, za kaj v resnici gre.“ Prvega avgusta je otroke v Afriko in njen svet basni popeljal **Max Zimani**, vodja nevladne organizacije Zavod Global, v okviru katerega s pravljičami, glasbo in plesom seznanjajo otroke z afriškim svetom in medkulturnostjo.

Četrtek večer, 2. avgusta, je bil pesniško obarvan. Svoje delo na RTV Slovenija, pisanje knjig in pesmi je predstavil pisatelj in novinar **Esad Babačić**, ki je bil v mladosti navdušen košarkar, nato pa je v trenutku odločitve med košarko in pivom, kakor je povedal v

Kanalu, izbral pivo. V osemdesetih letih, ko je delal kot pek v Žitu, je paralelno živel tudi punk. Bil je član pankovske skupine Via Ofenziva in je avtor legendarne pesmi Proleter. Kakor je poudaril, so se on in njegovi prijatelji ukvarjali z „norimi“ idejami, vendar so nekateri že takrat bili preračunljivi: „Vsi smo bili že od nekdaj izdani. Znotraj punka so se skrivali malomeščani, ki so še vedno imeli družbeno moč in so zasedali pomembne družbene položaje.“ In kako piše pesmi, ki jih je izdal že v številnih zbirkah? Pomembno je kako se pesem začne: „Izkoristiti je potrebno trenutek, energijo, prvi sunek, potem pa je pomemben le še konec.“

V petek, 3. avgusta, smo lahko iz prve roke poslušali, kako je novinarsko delati na vojnih žariščih. O svojih izkušnjah je pripovedoval **Boštjan Videmšek**, poročevalec s kriznih žarišč od Kosova, leta 98/99 do Afganistana, Pakistana, Iraka, Somalije, Konga, Sudana, Gaze in Sirije. „Popolno vojno poročevalstvo je popolnoma enako vrhunskemu alpinizmu. Od vsakega najmanjšega koraka je odvisno, ali boš preživel,“ je pojasnil. V Egiptu je izkusil 'arabsko pomlad': „Na Tahrirju sem začutil spontan boj za svobodo, ki so ga vodili mladi, izobraženi ljudje. V njih sem videl sebe, zavidal sem jim pogum, da se zoperstavijo vojaški diktaturi.“

Poudaril je še, da od 11. septembra 2001 živimo v obdobju permanentne krize in strahu in smo se pripravljali odredi svobodi in sprejemati vse mogoče kompromise. Med drugim tudi, da neoliberalizem s krčenjem delavskih pravic krči tudi človekove pravice. *Za pol neba* pa je naslov pesniškega prvenca, ki nam ga je na zaključnem večeru v petek, 4. avgusta, predstavila novogoriška avtorica **Miljana Cunta**. Poezijo čuti kot „globinski del“ sebe, čeprav mora zaradi preživetja veliko več časa posvečati drugim dejavnostim. Med drugim je poudarila, da se v kriznih situacijah vedno iščejo „grešni kozli“. Ta hip je slovenska politika ocenila, da je koristno, če izbere kulturnike. Do določene mere je to celo razumljivo: „Oblast je izbrala kulturnike, saj ne tolerira kritičkega in kritičnega udejstvovanja državljanov.“ Kljub izjemnim gostom tako za najmlajše, kakor za najbolj zahtevne obiskovalce, v Knjižnici pod krošnjami v Kanalu ni bilo prav velike gneče. Škoda.

Pravljičice iz Afrike z Maxom Zimanijem
Foto: Borut Jurca

Pravljične poti z Ireno Cerar
Foto: Borut Jurca

Miljana Cunta

Plesni spektakel kot ga še ni bilo

Športno rekreativno društvo Ložice je že tretje leto organiziralo Plesni festival Pozdrav poletju. V dveh urah programa se je zvrstilo 26 plesnih točk, plesalo pa je več kot 250 nastopajočih. Obiskovalci so bili navdušeni in z rekordno udeležbo potrdili, da je plesni dogodek popolnoma uspel.

Petra Paravan, foto: Damijan Simčič - Zoso

V Ložicah je 7. septembra potekal plesni spektakel, s katerim so se poslovili od poletja. V treh letih je festival že dosegel širšo prepoznavnost. Izpostaviti je potrebno, da je bilo za organizacijo tako rekoč novoustanovljenega festivala, ki bo sčasoma lahko postal mednarodni festival plesa, potrebnih ogromno priprav, truda, dela, predvsem pa dobre volje. Ob vsem tem pa imajo organizatorji nesorazmerno malo finančne pomoči.

Pred pričetkom plesnih točk je glasbeni uvod pripravil Pihalni orkester Salonit Anhovo z deskljanskimi mažoretkami. Sledil je ples daljinsko vodenega letala mojstra **Alana Goljevščka**, nato pa so se odvijale plesne točke klubov in društev (Pegasus, Plesni klub Maredi, Terpsihora, Športno plesni klub Kreart, Twirling klub Deskle, Športni klub Twist, Navijaška skupina Kanal) kakor tudi posameznikov (kotalkarica **Lucija Mlinarič**, gost iz Kenije - **Eugene Magina** in njegovi otroci z afriškimi plesi in plesalec hip hopa **Uroš Jordan** iz Krškega).

Izjemno zanimiva je bila točka **Alana Goljevščka**, ki je jemala dih, občinstvo so očarali afriški plesi, ki so za trenutek popeljali v občutje črne celine, **Uroš Jordan** je z atraktivnimi točkami popolnoma dvignil občinstvo in omehčal srca nežnejšega spola, **Lucija Mlinarič** pa je poskrbela za čaroben zaključek večera. Občinstvo je lahko videlo pom pon nastope, navijaške, orientalske, hip hop, street dance, show dance plesne skupine, plesne pare, skratka polno mero plesnih užitkov za vse starosti in okuse. Nikakor ne smemo pozabiti Hip hop tatičev, ki so frajersko zaplesali, a so jih z odra nagnali njihovi otroci z novo plesno točko. Povezovalac dogodka je bil **Primož Troha**, za zabavo pa so poskrbeli **DJ Riki**

Festival je prepričal s pestrostjo plesnih zvrsti in kakovostnimi plesalci

in **Juice band**. Zanimiv in pester plesni program je sestavila **Tanja Simčič Makuc**, mentorica plesa predšolskih otrok in "tatičev" pri plesni šoli Kreart. Domačini in obiskovalci, ki sledijo plesnemu festivalu, so potrdili, da je dogodek iz leta v leto boljši. Tisti, ki so se festivala udeležili prvič, se niso mogli načuditi, kako dobro je organiziran. Letos je bilo prizorišče opremljeno s fantastično sceno, barvnimi lučmi, reflektorji, dimom in topom. Priprave so potekale dva naporna meseca, člani ŠRD Ložice so vložili ogromno dela, truda in časa. Prvič so pripravili srečelov, da so lahko pokrili stroške prireditve. Kar pa je najpomembnejše: kljub

napornemu delu so ostali polni energije, nasmejani in ponosni, saj so lahko videli dobre rezultate – zadovoljne sokrajane in obiskovalce. Prejeli so ogromno pohval in celo želja, da bi takšen festival moral biti vsaj dvakrat letno, a iz ŠRD odgovarjajo, da je dogodek velik finančni zalogaj, tega pa žal v društvu nimajo, zato je nemogoče, da bi se želja uresničila.

V ŠRD Ložice se zavedajo, da se s skupnimi močmi lahko naredi neverjetne stvari, predvsem pa šteje dobra volja, osnovana na prostovoljstvu. Zato so še toliko bolj hvaležni vsem sponzorjem, ki so pomagali pri izpeljavi prireditve.

Break dance uspeh

Med člani mladinske plesne skupine Go breakers, ki so letos postali evropski prvaki, je tudi **Matija Mišič** iz Kanala.

Petra Paravan, foto: Osebni arhiv Matije Mišiča

Go breakers v elementu

V Kopru se je v okviru mednarodne plesne organizacije IDO od 12. do 15. julija odvijalo Evropsko prvenstvo v hip hopu, break danceu in electric boogieju. Iz 28 držav je tekmovalo 2100 plesalcev, kar 730-članska pa je bila slovenska reprezentanca.

Slovenija je osvojila 12 zlatih, 13 srebrnih in 7 bronastih odličij. Naslov evropskih prvakov je pripadal mladinski skupini v break danceu Go breakers Pantheras (AGK Panther), ki v jeseni odhajajo na svetovno prvenstvo. Med člani skupine je namreč tudi mladi Kanalec, **Matija Mišič**, ki mu za uspeh čestitamo!

Go breakers na prvi stopničniki EU prvenstva, Matija prvi z leve spredaj

V umetnosti ne more zmanjkati idej

Mojca Madon, dijakinja tretjega letnika dramsko-gledališke gimnazije v Novi Gorici, se je pri osemnajstih letih izkazala že kot recitatorka, igralka, avtorica dramskih besedil in v letošnjem letu še kot režiserka. Kar na dveh mednarodnih tekmovanjih je prejela prvo nagrado za režijo gledališke igre Društvo starejših bratov, ki jo je na oder postavil njihov razred. Mojca živi v Avčah, gledališče pa jo je prevzelo že v rosnih otroških letih.

Irena Hočevnar Križnič, foto: Mitja Madon

Mojca Madon

Bila si že recitatorka, igralka, avtorica dramskih besedil, v zadnjem času pa režiserka. In to zelo uspešna!

V letošnjem šolskem letu smo v našem razredu

pripravili predstavo Društvo starejših bratov. Avtorica besedila je naša mentorica **Nataša Konc Lorenzutti**, ki pa nam je prepustila, da ustvarjamo sami. Jaz sem bila režiserka. Razdelili smo si kar petindvajset vlog. S predstavo smo najprej nastopili na šoli, za dijake naše šole in okoliških osnovnih šol. Prijavili smo se na festival mladinskih gledaliških skupin Palio teatrale v Gorici. Bili smo zelo uspešni – prejeli smo nagrado za režijo, za najboljšo igralko je bila imenovana sošolka **Julija Ipavec**, doma iz Ročinja, in si skupaj s srednjo šolo Veno Pilon iz Ajdovščine delili prvo mesto za najboljšo predstavo po mnenju mladinske žirije.

Pred kratkim si se vrnila iz Makedonije. Kako pa vam je uspelo priti na mednarodni festival amaterskih skupin?

Po tem uspehu smo poslali video posnetek v Kočane v Makedonijo in bili povabljeni na mednarodni festival amaterskih gledaliških skupin. Zelo lepo smo bili sprejeti. Ljudje so bili navdušeni nad predstavo in, kot sem pred kratkim izvedela, tudi tam smo dobili nagrado za režijo.

Kako pa kot režiserka uspeš »krotiti« in voditi svoje sošolce?

Imeti morajo motivacijo. Igralci morajo sami dobiti

občutek. Režiser ne sme ukazovati, kako naj igrajo. V vlogo se morajo živeti sami in jo sami oblikovati.

Z gledališčem si se začela ukvarjati že zelo zgodaj. Kje vse si že nastopala in ustvarjala?

V drugem razredu osnovne šole me je prijateljica iz višjih razredov povabila k dramskemu krožku. Igrala sem palčka v Sneguljčici. Od takrat sem vedno nastopala. Ob zaključku osmega razreda sem napisala dramsko besedilo Janko in Metka. V pravljico sem vpletla nove like in mentorici **Sonja Velušček** in **Vanja Montini** sta igrico postavili na oder. Ob koncu osnovne šole in na začetku srednje šole sem igrala z gledališkima skupinama MAK in Kontrada. V srednji šoli sem ugotovila, da je to vseeno preveč. Tako sem lani za skupino MAK napisala dramsko besedilo z naslovom Ne me gledat, igram pa ne več.

Ustvarjalnosti ti očitno ne manjka. Bo gledališče tudi tvoja poklicna odločitev?

V umetnosti ne more zmanjkati idej. Pišem tudi sedaj. Dobim idejo, napišem nekaj strani, nato pa počakam, da dozori nova ideja. Rada bi študirala režijo, vem pa, da vsako leto na režijo sprejmejo le tri študente. Potrudila se bom. Vsak dober gledališnik mora biti zelo izobražen, veliko mora brati in črpati iz življenja.

Ves svet je oder

Aktivnosti Kluba keramikov v poletnih mesecih nikakor niso zamrle, čeprav se je sonce veselo upiralo v naše prostore in jih dodobra ogrevalo.

Ferdo Žorž, foto: Toni Dugorepec

Gabrijel Ipavec: Don Kihot

V juliju smo pripravljali razstavo v okviru festivala Gledališče na Kontradi. Odprli smo jo sicer sredi avgusta, toda kdor ve, da pri ukvarjanju s keramiko ni dovoljena nikakršna naglica, bo razumel ta zamik. K tej razstavi so nas nagovorili člani kanalskega Gledališkega društva Kontrada že lani, vsaka razstava pa je izziv, zato se ni bilo bati za število sodelujočih. Seveda je videnje posamezne teme zelo subjektivno, zato je bila razstavljen keramika pestra – tako v tehniki, kot v izrazu. Razstava je nagovarjala k spoznanju, da lahko gledamo ves svet kot oder, kajti vsi včasih igramo, pa če to hočemo ali ne. Na ogled je še ves september, do druge oktobrske srede, ko se prične spet Avtor meseca.

Kot sem že omenil o izzivu, se je odzvalo deset naših članov, in razstavljalo v začetku septembra v Biljah skupaj z biljenskim društvom keramikov. To sodelovanje, ki obeležuje tudi krajevni praznik, se je pričelo že v preteklem letu.

Nadica Vidmar in njen »Igralec«

Devetdesetletnik Radovan Požar

Radovan Požar, častni član LD Anhovo, je 13. maja praznoval devetdeseti rojstni dan. Rodil se je v Vojniku leta 1922 materi učiteljici in očetu upravitelju osnovne šole Šmartno pri Celju, kjer so tudi živeli do začetka vojne. Po končani osnovni šoli je obiskoval nižjo in višjo gimnazijo v Celju. Po vojni je nadaljeval študij kemije v Ljubljani in ga dokončal leta 1951.

Anita Breščak, foto: LD Anhovo

Kot štipendista ministrstva za vojno industrijo Ljubljana so **Radovana Požarja** najprej poslali v Beograd, v generalno direkcijo za eksplozive na ministrstvu za vojno industrijo, od tam pa v novo tovarno brezdimnega smodnika blizu Čačka v Srbiji, kjer je kot šef laboratorija delal štiri leta. Delo je bilo izredno zanimivo, vendar je bilo domotožje preveliko in vrnil se je v Slovenijo. Odločil se je za službo v Anhovem, kjer je opravil diplomsko nalogo z naslovom „preiskava anhovskega cementa za hidroelektrarne“. V obratu cevi in plošče je dvajset let delal kot obratovodja proizvodnje. Soprogo je spoznal v Anhovem, kjer sta tudi živela. Rodila sta se jima dva sinova. Mlajši Marko ga je redno spremljal na skupnih lovih in pri delih v lovišču in gradnji koče. Kasneje je tudi on postal član zelene bratovščine.

Radovanov stari oče iz Idrije je bil lovski čuvaj in gozdar v državni službi avstro-ogrske monarhije. Njegove trofeje iz Trnovskega gozda iz obdobja 1890-1900 so Radovana tako pritegnile, da se je že takrat odločil, da bo šel po njegovih stopinjah. Nekega dne je srečal **Dolfota Medveščka**, sodelavca v laboratoriju, ki ga je že kar prvo nedeljo povabil na skupni lov na divje prašiče.

Uplenili so štiri ščetinarje in na zadnjem pogonu v gostilni Zimic so ga sprejeli med lovsko bratovščino pod pogojem, da čimprej nabavi orožje. Takrat je bilo veliko težje kupiti puško in še veliko težje pridobiti orožni list. Ker pa je bil Radovan zaposlen v vojni industriji, s tem ni imel težav. Nabavil si je rabljeno boroveljsko dvocevko v komisijski prodaji. V LD Anhovo je uradno vstopil leta 1955. Kmalu je prevzel funkcijo tajnika društva. Kasneje je predaval lovskim pripravnikom in bil član odbora za izobraževanje na ZLD Gorica.

Lovstvo ga je izredno zanimalo, preštudiral in prebral je vso lovsko literaturo, ki je bila takrat dosegljiva. Bil je prvi, ki je ugotovil, da je možno srnjaka privabiti na klic s piščalko. Zelo rad se spominja prve trofeje srnjaka, ki ga je tako privabil. Ta je imela posebno častno mesto na nočni omarici v spalnici, da jo je pred spanjem občudoval in o njej velikokrat sanjal. Ko je bil še aktiven lovec, se je zelo rad udeleževal skoraj vseh skupnih lovov, ki pa so bili drugačni kot danes. Trajali so cel dan, hodilo se je peš in kljub utrujenosti je bilo ob uspešnem ulovu zadovoljstvo nepopisno. Spominja se lova pod

sv. Jakobom, ko so plen privezali na kol in ga odnesli v dolino. V vasi so oddali par strelov, da so opozorili vaščane na prihod. Vaščani so z zanimanjem opazovali prihod lovcev in njihov plen. V gostilni so spekli jetrca, razkosali plen in ga razdelili na enake dele ter jih oštevilčili. Vsak udeleženec je z žrebom dobil svoj del. Druženje se je nadaljevalo še pozno v noč.

Lovska zveza ga je odlikovala z znakom za lovske zasluge III. stopnje in lovske zasluge II. stopnje. Lovska družina mu je podelila priznanje za življenjsko delo in dobil je priznanje OLZ. Ob tem visokem življenjskem jubileju smo se z Radovanom veselili tudi člani LD Anhovo in mu zaželeli še veliko zdravja in ob pomoči soproge veliko lepih uric po poteh mesta vrtnic v Novi gorici, kjer tudi živi.

Radovan Požar

Petdeset let skupnega življenja

Klementina Medvešček, foto: Stane Kaiser

V soboto, 23. junija,
je minilo natanko 50 let
odkar sta se podala
na skupno življenjsko pot
Danijela in Srečko Stanič
iz Gorenjega Polja.

Takrat, pred petdesetimi leti, sta se Danijela in Srečko poročila v svetogorski baziliki, zlato poročno mašo pa sta ponovila v domači župnijski cerkvi v krogu družine, sorodnikov in sovaščanov. V zakonu sta postala starša trem otrokom in nenadomestljiva nona in nono desetim vnukom.

Ob jubileju jima še enkrat čestitamo in se jima zahvaljujemo za vse, kar je dobrega nastalo izpod njunih rok ter jima želimo še veliko lepega, predvsem zdravja in da bi še dolgo uživala na skupni življenjski poti.

Hišica ob progi in ščepec nostalgije

Ohranili so jo. Niso je podrli ob gradnji nove pretočne hidrocentrale. Namenjena je menda muzeju. Ne vem pa, če Soškim elektrarnam ali znameniti soški železniški progi. Vidim jo vsakokrat, ko grem v domači kraj in ko se vračam.

Cvetka Mrak, foto: Toni Dugorepec

Hišica ob progi v Avčah

Moji spomini pa se vračajo 80 let nazaj. Takrat je v tej hiški stanovala družina italijanskega čuvaja proge. Mlajša hči Germana je začela obiskovati osnovno šolo v Avčah istočasno kot jaz. Sedeli sva v prvi klopi. Spočetka sva se samo čudno spogledovali. Ona ni znala niti besedice slovenske, jaz ne italijanske. Pouk je seveda potekal v italijanščini, čeprav smo bili prav vsi avški otroci Slovenci. Ona, edina Italijanka.

se, da so bili ti dnevniki vedno in pri vseh sošolcih enaki: Zjutraj sem vstala, se umila, počesala, se oblekla, pozajtrkovala in šla v šolo. Miselno smo seveda najprej dnevnik sestavili v slovenščini, in ker italijanske slovnice še nismo obvladovali, so bili ti stavki videti tako: Stamattina mi sono alzata, mi sono lavato, mi sono pettinato, mi sono vestito, mi sono mangiato e sono andato a scuola.

Lagala bi, če bi sedaj trdila, da smo se tedaj vsi otroci zavedali potujčevanja. Dobro pa so se ga zavedali naši starši, a so bili nemočni pred italijanskim zakonom. So pa nas materinega jezika naskrivaj učili doma. Kot vsi mladi možgani hitro dojemajo, smo mi italijanščino kmalu za silo osvojili.

Za domačo nalogo smo morali pisati nekakšen dnevnik o tem, kaj smo prejšnji dan delali, doživeli ... Izbran učenec ga je moral pred razredom na glas prebrati. Spominjam

Le Germana je svoj dnevnik pisala drugače – italijansko. Enkrat ga je začela z naslovom „Rincasando“. Ta beseda mi je bila všeč, a je nisem razumela. Razložila mi je, da to pomeni „ob vračanju domov“. Od tedaj sem jo tudi uporabljala, verjetno celo prevečkrat in v napačni zvezi.

Z Germano sva se vsak dan lažje sporazumevali in postali celo nekakšni prijatelji. Povabila me je enkrat k njim domov, v čuvajnico. Zdelo se mi je zelo imenitno stanovati ob železniški progi, po kateri hitijo vlaki. Na desni strani, tik pod hiško teče Soča, tukaj kar precej globoka. Hiška – čuvajnica mi je bila zelo všeč in mi je vedno ostala v spominu. Prav vesela sem, da je niso podrli.

Čez nekaj let, ko je bil čuvaj Melandri premeščen v Ilirsko Bistrico, je šla tudi Germana, prišel je drugi italijanski čuvaj proge s svojo družino. To se je ponavljalo, in enako se je dogajalo tudi pri cestarjih in drugih javnih službah.

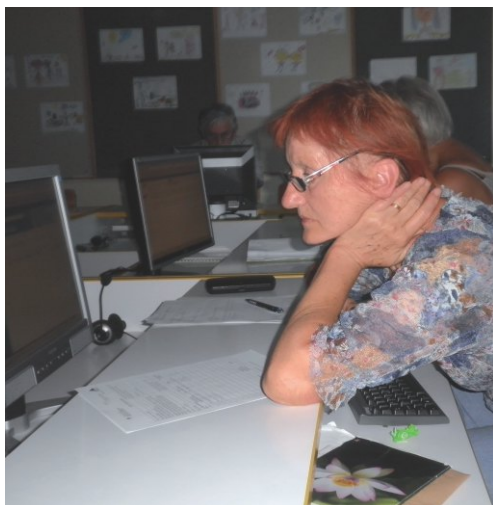
Niti misliti ni bilo, da bi tam zaposlili domačina, sploh pa ne Slovence. Naši moški so se odseljevali čez lužo (tudi trije moji strici), ali pa bežali preko meje v nekdanjo Jugoslavijo. Le globoko v notranjosti Italije je bilo za Slovence mogoče dobiti zaposlitev. Tudi moj oče, čeprav izučen stavbni mizar, ni dobil dela nikjer v bližini in je hodil na sezonska gradbena dela na jug Italije. Dekleta pa je itak čakalo le delo služkinj pri italijanski gospodi.

DRUŠTVA&DRUŽABNO

Računalniško opismenjevanje

Kljub skoraj neznosni vročini in počitniškemu vzdušju je bilo v drugi polovici julija v računalniški učilnici Osnovne šole Deskle živahno.

Tekst in foto: Majda Rejec

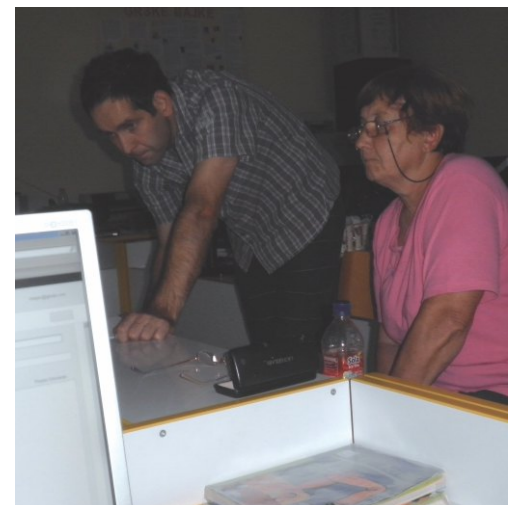
Dvanajst članov Društva upokojencev Deskle Anhovo se je z veliko vnemo in vestnostjo spopadlo z osnovami računalništva. Skozi spoznavanje računalnika kot pripomočka za delo, učenje in zabavo jih je vodil mentor **Boštjan Vovk**.

Z veliko mero potrpljenja in dobre volje je udeležence tečaja seznanil z osnovami Worda, interneta in elektronske pošte.

Tečaj je izvedlo podjetje Kopo d.o.o. iz Nove Gorice, financiran pa je bil iz sredstev Evropskega socialnega sklada.

Tečajniki in Društvo upokojencev Deskle Anhovo se najlepše zahvaljujemo vsem, ki so omogočili izvedbo tečaja: podjetju Kopo d.o.o. Nova Gorica, mentorju Boštjanu Vovku in še posebej ravnatelju Osnovne šole Deskle **Vojku Simčiču**, ki nam je velikodušno dal na razpolago računalniško učilnico.

Vsekakor si želimo še več tovrstnih izobraževanj.

Živahno poletje gasilske mladine

PGD Kanal je letos organiziral že 3. tabor za svoj gasilski podmladek, ki je potekal v veteranskem domu na Kambreškem, konec avgusta pa so se mladi gasilci preizkusili še v občinskem tekmovanju v gasilski orientaciji na Kanalskem vrhu.

Tekst in foto: PGD Kanal

Tretji tabor gasilske mladine

Tudi namen letošnjega, že tretjega tabora gasilske mladine, ki je bil med 22. in 25. junijem na Kambreškem, je bil, da se mladi na športen, zabaven ter izobraževalen način družijo in vzpostavijo stik s sovrstniki ter odnesejo kaj koristnega s področja gasilstva. Tabora se je udeležilo 23 otrok starih od sedem do štirinajst let. Poleg njih je bilo seveda še šest mentorjev in spremljevalcev ter nepogrešljivi kuhar.

Pri gasilskih veščinah so se mladi gasilci in mlade gasilke razdelili v tri skupine, in sicer v mlajše in starejše pionirje ter mladince. Mlajši pionirji so se ukvarjali s področjem preventive, starejši s spoznavanjem narave (dreves), mladinci pa so osvajali znanja iz prve pomoči.

Gasilski mladinci in mladinke so spoznavali delo in opremo gasilcev. Pomerili so se v različnih tekmovanjih, pri katerih so se razdelili v 6 mešanih skupin. Tekmovali so v zbijanju tarče, metali vrv v krog, pisali preventivni pisni test, kelnarili s kozarci vode, z odejo metali žogo v gol, priključevali cevi v paru, v igri povezane noge, lestev - gosencica idr. Najboljšim trem skupinam smo podelili manjše praktične nagrade. Otrokom smo prikazali, kako se gasi goreča ponev, pa ogenj na vodnem bazenu. Preizkusili so se lahko v vezanju vozlov in navezavi orodij z vrvjo ter v oblačenju in nošenju gasilske opreme. Prikazali smo jim delo z vozili GVC in GVGP-2.

Odpravili smo se tudi na pohod na Globočak, po katerem nas je vodil starejši gasilec in lovec **Zvone Ponikvar**. Otroci so se v gozdu preizkušali v določanju nebesnih smeri s pomočjo kompasa. Ogledali so si tudi vojne ostanke kavern, topovskih ploščadi idr.

Vse dni smo imeli lepo vreme, le pri odhodu domov nam jo je malce zagodlo.

Po rezultatih ankete sodeč, so bili otroci zelo zadovoljni s taborom.

V nestrpnem pričakovanju novega mladinskega tabora se Območnemu združenju veteranov vojne za Slovenijo Kanal zahvaljujemo za prostor.

Najboljši v gasilski orientaciji

Letošnje občinsko tekmovanje v gasilski orientaciji je potekalo 25. avgusta na Kanalskem vrhu. Organizirala ga je Gasilska zveza Goriške v sodelovanju s PGD Kanal. Udeležile so se ga štiri ekipe PGD Kanal, štiri ekipe PGD Čepovan in ena ekipa PGD Dornberk. PGD Kanal je nastopal s po eno ekipo pionirjev, pionirk, mladincev in gasilk pripravnic.

V orientaciji so sodelovale moške in ženske ekipe pionirjev od 7 do 11 let, mladincev od 12 do 16 let in gasilci pripravnikov od 16 do 18 let. Ekipo so sestavljali trije člani, le eden od njih je lahko bil mlajši od razpisane starosti za posamezno kategorijo. Pri ekipah pionirjev je bil obvezen mentor oziroma spremljevalec, ki je tudi sodeloval s počasnim tekom. Proga je potekala po poteh ob akumulacijskem jezeru ČHE Avče, delno skozi gozd in vas.

Za pionirje je bila dolga približno 2 km, za mladince 3 km in za gasilke pripravnice 4 km.

Ekipa pionirjev so imele 4 kontrolne točke, mladinci in gasilci pripravniki pa 6. Naloge za pionirje in mladince so bile: zbijanje tarče z vedrovko, poznavanje topografskih znakov, vezanje vozlov in prenos vode.

Mladinci so poleg teh nalog imeli še hitro zvijanje cevi in štafetno spajanje cevi. Gasilke pripravnice so imele namesto vezanja vozlov, navezavo orodja ter namesto zbijanja tarče postavljanje orodja za tridelni

Opremljena do "zob"

napad. Vse naše ekipe, razen mladinske, so osvojile prva mesta v vseh kategorijah. Pravico do nastopa na regijskem tekmovanju v Kobaridu, ki je bilo 8. septembra, pa so imele ekipe v vsaki kategoriji, ki so dosegle prvo in drugo mesto.

Gašenje goreče ponve

Z odejo žogo v gol

Občinsko tekmovanje v orientaciji

Aktivno poletje twirlerk

Twirlerke Športnega twirling kluba iz Deskel so se v začetku julija udeležile Evropskega pokala v twirlingu pod okriljem World Baton Twirling Federation v Belgiji, s pripravami konec avgusta in septembrskimi nastopi pa so že vstopile v novo sezono.

Suzana Šuligoj, Tanja in Tina Kogoj, foto: Tina Mafi

Senior team EP 2012

V slovenski reprezentanci na Evropskem pokalu v twirlingu, ki je bila sestavljena iz 27 twirlerk iz Deskel, Hajdine, Celja, Svetega Jurja ob Ščavnici in Slovenske Bistrice, je bilo 12 naših deklet, ki so trenirale pod vodstvom **Angelike Koncut** in **Suzane Šuligoj**. Spremljala sta jih selektor **Sašo Koprivnik** in predsednica Twirling zveze Slovenije **Marta Pernat**, iz našega kluba pa še **Andreja B. Koncut** in **Tina Maffi**.

Na predvečer tekmovanja je bila slavnostna otvoritev, kjer so se zbrali vsi tekmovalci in tekmovalke iz 17 evropskih držav. Tekmovanje je potekalo štiri dni in konkurenca je bila močna v vseh kategorijah. **Ana Kašček** je nastopila kot solistka, svoj program je

izvedla neprecenljivo dobro, se uvrstila v polfinale in zasedla 14. mesto med 52 evropskimi twirlerkami. Mlajši team, ki so ga sestavljale **Veronika Koncut**, **Tadeja Kralj**, **Nika Krivec**, **Špela Križman**, **Tjaša Markočič** in **Ana Marinič** so letos prvič odšle na tako veliko tekmovanje in se lepo predstavile. Bile so 19. Starejši team v zasedbi že izkušenih deskljanskih twirlerk: **Angelika Koncut**, **Ana Kašček**, **Nežka Kralj**, **Katarina Kodelja**, **Urška Kodelja** in **Marjana Šuligoj** se je prav tako v sobotnem delu tekmovanja uvrstil v polfinale in zasedel odlično 15 mesto.

Časa za ogled lepot Belgije je bilo bolj malo. Mesto Hasselt, kjer se je odvijalo tekmovanje, ima polno

muzejev, ima čudovit japonski vrt, ki je dekletom nudil idilično okolje za oddih med napornimi nastopi. Mesto Genk, kjer so prenočevale pa je staro rudarsko mesto.

Dekleta so se vrnila domov z novimi izkušnjami in idejami in polna novega elana za nadaljnje delo, ki se je za mlajše tri skupine odvijalo 24. – 28. avgusta na intenzivnih pripravah v domu ČŠOD v Tolminu. Udeležilo se jih je 21 deklet, tri trenerke in dve spremljevalki. Najmlajša so bila dekleta iz Nežkine skupine, ki so se priprav prvič udeležila. Zraven so bile še twirlerke, ki jih vodita Nena in Tina. Vsak dan so v telovadnici trenirale po 6 ur. Glede na to, da sta bila za njimi dva meseca počitnic, so bili zanje treningi kar naporni. Tako se je prilegel po kosilu počitek, ali pa ohladitev v osvežilni Soči. Če so se na treningih zdela dekleta utrujena, to nikakor ni bilo videti zvečer. V soboto so šla na sladoled, nakar sta starejši skupini poslušali Nino Pušlar, najmlajše pa so se vrnile v dom in po pravljici hitro zaspale. Ostale večere so bile organizirane karaoke in punce bi prepevale do jutra, če ne bi bilo treba zgodaj vstati. Dekleta so se zbujala ob 7h15, po zajtrku so pridno pospravljale sobe, saj je že pred treningom potekalo ocenjevanje sob. Seveda so se najbolj izkazale najmlajše, ki so na koncu prejele prvo nagrado. Priprave so hitro minile in, kar je najvažnejše, brez poškodb. Vse so se zadovoljne vrnile domov, saj so preživele prijetne dneve v druženju z obilico dobre volje.

Tisto spanje, ki jim ga je na pripravah primanjkovalo, pa so gotovo nadoknadile doma.

Od petka 31. 8. do nedelje 2. 9. pa so si čas za priprave vzele tudi starejše skupine. Priprav se je udeležilo 15 deklet treh skupin, ki jih vodijo Suzana, Ana ter Angelika. Treningi so potekali v kanalski športni dvorani in sicer v jutranjih in popoldanskih urah. Skupaj so imele 20 ur treningov. Na njih so se pripravljale na septembrske nastope, se učile novih elementov ter pilile že poznane. Dekleta so tako že vstopila v novo sezono.

Udeleženske EP v Belgiji

Junior team med nastopom

Poletne priprave v Tolminu
Foto: Tina Kogoj

OK Salonit Anhovo uigrano v novo sezono

Kanalski odbojkarški prvoligaš v novo sezono vstopa s homogeno in uigrano ekipo, ki jo bo tudi letos vodil Andrej Urnaut. Osnovni cilj kluba nedvomno ostaja preboj v četverico najboljših slovenskih odbojkarških ekip.

Boštjan Simčič, foto: Borut Jurca

Za odbojkarje Salonita je mesec in pol priprav na novo sezono. Po nizu prijateljskih tekem sta se ekipi zopet pridružila **Jani Kovačič** in **Danijel Koncilja**, ki sta bila odsotna zaradi reprezentančnih tekem. V tem času se je ekipa tudi predstavila, pogojno rečeno, z dvema novima obrazoma. **Matija Jereb**, domačin in povratnik v ekipo, ki nas s svojo odbojkarško igro navdušuje iz tekme v tekmo in črnogorski reprezentant **Dejan Čabarkapa**, ki je zadnje štiri sezone odigral pri novogoriškem prvoligašu Go Volley. S člansko ekipo od avgusta dalje trenirajo tudi trije igralci iz kadetske ekipe in sicer **Jure Okroglič**, **Irenej Karmel** in **Blaž Marušič**.

„Z novinci smo želeli predvsem okrepiti določene igralne položaje. Čabarkapa bo razbremenil sprejemalca Andreja Kovačiča in Andraža Palisko, Matija Jereb pa je že preverjen podajalec. Ekipa je homogena in sestavljena v finančnih okvirjih, ki so podobni lanskim,“ je povedal športni direktor OK Salonit Anhovo Miliš Grilanc. Homogenost in uigranost ekipe Salonita smo lahko preverili na mednarodnem turnirju GO Volley v Novi Gorici, kjer so osvojili odlično drugo mesto. Že v predtekmovanju so presenetili favorizirane udeležence lige prvakov in večkratne črnogorske prvake ekipo Budvansko Rivijero. Po več kot dve uri dolgi partiji so Kanalcji zmagali s 3:2 in se tako uvrstili v finale, kjer jih je čakal italijanski A2 ligaš Tonazzo Padova. V finalni tekmi pa so morali priznati premoč boljši ekipi. Kljub temu so na turnirju igralci Salonita pokazali borbeno igro, resen pristop, čeprav je bila tekma prijateljska, predvsem pa moč in pravi žar kanalske odbojke.

V septembru pa so s treningi in vadbo odbojke pričele tudi mlajše selekcije odbojkarškega kluba. Športni direktor **Miloš Grilanc** pravi, da je kanalski odbojkarški center najmočnejši v Sloveniji. Poleg Kanala, vadbo odbojke organizirajo še na OŠ Deskle in OŠ Dušana Muniha na Mostu na Soči, kjer bo vadbo vodil legenda kanalske odbojke **Dejan Munih**. „Opažam, da je tudi pri mladih postala vse bolj popularna. Tudi v ostalih odbojkarških klubih po Sloveniji beležijo povečan obisk treningov mlajših selekcij. Odbojka pridobiva na pomenu in ima vedno večji sloves. V primerjavi z ostalimi športi je v kanalu tu odbojka v prednosti. Ima znanje, infrastrukturo ima tradicijo,“ še dodaja Grilanc.

Mlajše selekcije, mladinci in kadeti OK Salonit Anhovo, so prve odbojkarške nastope že pričeli. V torek, 18. septembra, je bila predčasno odigrana tekma 2. kroga v tekmovanju za Pokal Slovenije. V Cerkljah na Gorenjskem sta se pomerili ekipi Adergas in Salonit Anhovo II. Izkušeni domačini so slavili z rezultatom 3:0 in se uvrstili v tretji krog, kjer se bodo pomerili z ekipo iz Hoč. Mladi Kanalcji se tako poslavljajo od pokalnega tekmovanja. Žreb parov letošnjega tekmovanja za pokalni naslov Slovenije je stare in vsem znane nasprotnike določil

Mednarodni turnir GO Volley

tudi prvi ekipi Salonita. Salonit Anhovo se bo v 1/4 finalu najverjetneje pomeril z ekipo Panvita Galex, v 1/2 finalu pa jih čaka zmagovalac dvoboja med ekipama Calcit Volleyball in Go Volley. V moški konkurenci bodo naslov branili odbojkarji ACH Volley, ki se bodo kot še vsi lanski četrtfinalisti tekmovanju pridružili v osmini finala. Zaključni turnir Pokala Slovenije za odbojkarje bo konec leta lokacija je pa še skrivnost. Bo pa članska ekipa z delom in tekmami začela 6. oktobra ko bo na

sporedu uvodni krog odbojkarškega državnega prvenstva. Kanalcji bodo gostovali v Kranju pri ekipi Astec Triglav. Zanimivo je to, da so lani Kanalcji Odbojkarstvo prvenstvo zaključili s tekmo proti ekipi Astec Triglav, takrat tudi zmagali in dosegli tretje mesto v državnem prvenstvu. Če bo tudi uvod v državno prvenstvo tako krasen kot je bil zaključek, se nam ni treba bati, da ne bosta jesen in modra pomlad z igro bogati.

Prvi trening v novi sezoni

Državno prvenstvo v 4krosu 2012 - 4x Plave

ŠRD Ložice je bilo letos ponovno na vrsti za organizacijo državnega prvenstva v 4krosu. Prav v Plavah je bilo leta 2006 organizirano prvo državno prvenstvo v Sloveniji. Sledilo mu je prvenstvo leta 2009, ki je bila tudi prva uradna dirka na prenovljeni 4kros progi Luku Krs.

Andraž Krašček, foto: Vanja Kodermac

Urban Rotnik, za njim Andrej Bratina in Jani Fučka v predtekmovanju

Vse oči so bile uprte v domačega favorita **Kristjana Medveščka** (KK Črn trn). Pričakovali smo zmago na domači progi. Sicer pa smo vse tekmovalce enako zavzeto spodbujali, saj si vsak zasluži čestitke za spust po teh strmih prašnatih neravninah. Kljub močni konkurenci predvsem iz lastnega kluba, je naslov državnega prvaka med člani ponovno osvojil **Kristjan Medvešek**, ki je bil najhitrejši

Na dirki so se zbrali vsi najboljši slovenski tekmovalci, videli pa smo tudi nekaj novih obrazov.

tudi v kvalifikacijah. Bron in srebro sta osvojila njegova klubska kolega **Andrej Bratina** in **Matija**

Stupar. Nič manj borbeni niso bili mladinci. Naslov prvaka si je privozil **Tilen Leban** (KK Črn trn) pred **Timom Zupancem** (KD Rajd Trek) in **Luko Bolha** (KK Črn trn). Lanski nosilec naslova **Jakob Malik** (KK Črn trn) je dirko končal na četrtem mestu.

Med najmlajšimi v kategoriji do 15 let se je za zmago borilo pet tekmovalcev. Zmago je slavil **Blaž Govekar** (Orbea Geax) pred **Rokom** in **Urhom Goričem** (oba KK Črn trn). Rok Gorič je bil tudi najhitrejši v kvalifikacijah. Prav ti tekmovalci si zaslužijo največ pohval, saj so se kljub njihovi mladosti neustrašno spopadli s progo in drug z drugim.

V amaterski konkurenci je **Almedin Medič** (KK Črn trn) postavil najhitrejši čas kvalifikacij, vendar je po slabem startu v polfinalni skupini izgubil možnosti za zmago. Naslov državnega prvaka je tako pripadel **Mihaelu Holsedlu** (ŠD Sveti Jurij) bron in srebro pa sta osvojila **Luka Berginc** in **Jure Kurinčič** (ŠKTD Avče). Domačin **Martin Krašček** se je v finalu s počeno zračnico pripeljal na četrto mesto.

Vrhunski balinarski turnir

V soboto, 12. avgusta, je Balinarski klub iz Deskel pripravil vrhunski meddržavni balinarski turnir, ki si ga je ogledalo več kot 200 ljudi.

Marjan Schilling, Balinarski klub Deskle, foto: Balinarski klub Deskle

Nagrajenke balinarskega turnirja

Na baliniščih v Desklah in okolici je 12. avgusta pred več kot 200 gledalci, potekal meddržavni turnir članic iz Italije, Hrvaške in Slovenije. Tudi letos nam je uspelo pripraviti vrhunsko tekmovanje, v katerem sta najboljšo igro prikazali igralki domačega kluba **Marija Kodermac** in **Maruša Tinta** (najboljša zbijalka), ki sta v finalu premagali prijetno hrvaško presenečenje, dvojico iz Mariničev. Tretji sta bili reprezentantki Italije, lanske zmagovalki turnirja, sestre V. in C. **Venturini**, letošnji italijanski prvakini in tretji v evropskem pokalu z ekipo Buttria. Četrto mesto sta z odlično **Mojco Kopač** osvojili igralki iz Milj.

Najboljša bližalka turnirja je bila predstavnica Škole bočanja Čavle **Marina Svetić**.

Vsekakor bomo s tradicijo nadaljevali, k čemur nas obvezujejo tudi pohvale in zadovoljstvo nastopajočih in njihova igralska kakovost, za kar so bile nagrajene tudi z iskrenim navdušenjem gledalcev.

Tretji teniški turnir Ložice Open

Letos se je v Ložicah pomerilo 36 tenisačev, 34 iz Slovenije in 2 iz Italije. Najbolj zveneče ime je bil zagotovo Rok Jarc, nekdanji članski reprezentant Slovenije. Letošnji nagradni sklad je znašal 750 evrov. V ŠRD Ložice si želijo, da bi naslednje leto na turnir lahko pripeljali še več zvenečih imen tenisa.

Bor Zorzut in Petra Paravan, foto: ŠRD Ložice

Ideja o teniškem turnirju se je porodila v prostorih ŠRD Ložice. **Bor Zorzut**, aktiven član društva, sicer pa tudi sam igravec tenisa od 7. leta in teniški trener pri TK Nova Gorica in občasno TC Udinese, je dobil zamisel za obliko teniškega turnirja, ki ga poznajo v Italiji in ga v Sloveniji praktično ni. S prijateljem in vodjo trenerjev v Novi Gorici, **Gregorjem Šinigojem**, sta se odločila, da skupaj s ŠRD Ložice izpeljejo turnir, ki združuje tako rekreativne, kot profesionalne igralce. Igralci, ki izpadejo v prvih krogih, imajo možnost igranja še v ločenem rekreativnem turnirju.

Na turnirju 7. julija je nastopilo 34 tekmovalcev iz Slovenije in 2 iz Italije. Turnir se je začel ob 8h z boji med rekreativnimi igralci ter tekmovalci mlajših selekcij iz Teniškega kluba Nova Gorica, kasneje pa so se vključevali vse boljši teniški igralci do zadnjih treh najbolj znanih imen slovenskega tenisa. To so **Marko Stosič** (Ljubljana), **Marko Sabolčki** (Celje) in bržkone najbolj zveneče ime, tudi že članski državni prvak ter bivši članski reprezentant Slovenije **Rok Jarc** (Ljubljana).

Najbolj favorizirani igralci so opravičili svoj status. V četrtfinalu je potekal izjemen dvoboj med Markom Stosičem (Ljubljana) in domačinom iz Anrovega **Maticem Bevčarjem** (TK Nova Gorica). Matic je prikazal izjemno kakovostno igro in klonil šele v tretjem odločilnem tie-breaku nizu po dveh urah hude borbe. Tako je v polfinale napredoval Stosič, ki se je pomeril z dvakratnim zmagovalcem Ložic, Markom Sabolčkim in uspel zmagati z rezultatom 7/6 7/6. Drugi polfinale se je odvil med prvim nosilcem Rokom Jarcem in domačinom iz Plav, **Borom Zorzutom** (TK Nova Gorica), ki je z rezultatom 6/3 6/4 v četrtfinalu premagal **Marka Laziča** (Koper). V polfinalu je vlogo favorita uspešno opravil Rok Jarc, zmagal je z rezultatom 6/2 6/3. V finale sta tako prišla Jarc in Stosič. Finale pa je na žalost trajal le deset minut, saj je do skrajnih moči izčrpani Stosič dvoboj predal. Zaslužno in pričakovano je slavil 1. nosilec turnirja Rok Jarc. V rekreativnem turnirju je slavil domačin iz Kanala **Marjan Valentinčič**, ki je v finalu premagal prav tako domačina iz Morskega **Franca Valentinčiča**. Prihodnje leto si želijo v ŠRD Ložice turnir ponovno organizirati, saj postaja tradicionalen. Razmišljajo, da bi ga razširili na dva dneva, da se ne bi več dogajale predaje zaradi izčrpanosti finalistov. Letošnja organizacija je uspela prav zaradi velike prizadevnosti članov ŠRD Ložice, ki so skrbeli, da je vse dobro potekalo. Želijo pa si, da bi bil turnir prihodnje leto še boljši, tako v organizacijskem smislu, kakor v igralskih zasedbah. Želijo si tudi, da bi s kakšnim sponzorjem ali donatorjem uspeli pripeljati še kakovostnejše igralce in tako zvišati nivo turnirja Ložice Open.

Z leve: Rok Jarc, Marko Stosič, Marko Sabolčki, Bor Zorzut, Gregor Šinigoj

Naj mladinska šahistka Lenta

Lea Širok, foto: Robert Čebtron

V Mariboru je 23. junija
v okviru Festivala Lent
potekal mladinski šahovski turnir,
ki se ga je udeležila tudi
mlada šahistka iz Deskel
in premagala vse.

Naša mlada šahistka **Asja Čebtron** niza uspeh za uspehom. Tokrat je zlato osvojila na tradicionalnem šahovskem turnirju Lent 2012 v Mariboru. V ženski kategoriji do 15 let je premagala vse nasprotnice in zaslužno dobila zmagovalni pokal. Poleg tega pa tudi naziv "najboljša šahistka Lenta 2012".

Asja Čebtron:
zlata in najboljša šahistka Lenta 2012

OKTOBER

1.10.2012, ob 20.00	Slavnostni koncert ob osemdesetletnici Antona Nanuta	KD Nova Gorica	Kogojevi dnevi
6.10.2012	Dan planincev PD Valentin Stanič Kanal z gosti	Dom Pod Ježo	PD Valentin Stanič
7.10.2012, ob 14.00	Tradicionalni jesenski pohod	Kal nad Kanalom	TD Kal nad Kanalom
14.10.2012, ob 7.00	Pohod miru	Kanal	DU Kanal
14.10.2012, ob 16.00	Koncert godalnega kvarteta Calypso	Cerkev sv. Jurija (Bardo I)	Kogojevi dnevi
14.10.2012	Praznik kostanja	Lig	TD Kolovrat Lig
16.10.2012	Koncert ob 85-letnici Pavla Merkuja	KD Trst	Kogojevi dnevi
20.10.2012, ob 8.00	Pohod na Vodice	Start: Kulturni dom Deskle	TD Korada Deskle
26.10.2012, ob 15.00	Kostanjev piknik	Taborniški prostor Gorenje Deskle	Društvo tabornikov, Rod odporne želve
28.10.2012, ob 11.00	11. Spominski pohod na Globočak	Start: pred KS Kambreško	TR društvo Globočak
31.10.2012, ob 14.00	Komemoracija ob dnevu spomina na mrtve	Kostnica Kanal	KO ZZB NOB Kanal

KD Valentin Stanič Ročinj Doblar v oktobru napoveduje razstavo čipk in jesensko delavnico

NOVEMBER

11.11.2012, ob 19.00	Martinovanje	Dom KS Avče	KS Avče
17.11.2012, ob 9.00	Mednarodni balinarski ženski turnir	Balinišče Deskle	DU Deskle
17.11.2012, ob 8.00	Turnir v pikadu	Prilličje športne dvorane v Kanalu	DU Kanal
18.11.2012, ob 9.00	Mednarodni balinarski moški turnir	Balinišče Deskle	DU Deskle
23.11.2012, ob 14.00	Srečanje z zamejci	KD Deskle	DU Deskle
24.11.2012, ob 18.00	Novoletno srečanje	Gostišče Križnič	DU Kanal
24.11.2012, ob 11.00	Proslava 71. obletnice ustanovnega zbora OF slovenskega naroda za kanalsko območje	Dom veteranov Kambreško	KOZZB NOB Kanal

KD Valentin Stanič Ročinj Doblar v novembru napoveduje adventno delavnico

DECEMBER

16.12.2012	Pohod na Jelenk	PD Valentin Stanič	
26.12.2012, ob 16.00	Štefanovo v Levpi	Športni park Levpa	ŠKTD Levpa
26.12.2012	Žegnanje konj	Gorenje Deskle	Konjeniško društvo Korada
26.12.2012	Proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti	Kulturni dom Deskle	Občina Kanal ob Soči
27.12.2012	Novoletno srečanje krajanov	Pred stavbo občinske uprave	TD Kanal

KD Valentin Stanič Ročinj Doblar v decembru napoveduje novoletno delavnico

Letovanje na Debelem rtiču

Skupaj s starši najstarejših otrok iz vrtca Deskle smo se dogovorili, da bomo tudi v letos izvedli že tradicionalno letovanje otrok na Debelem rtiču. Vzpostavili smo stik z MDPM Nova Gorica in kmalu je bila ponudba pripravljena.

Tekst in foto: Vrtec Deskle

Ker je bila informativna cena letovanja za nekatere starše previsoka in je v njih tla želja, da bi se letovanja udeležili vsi šoloobvezni otroci, so starši odposlali prošnje za donacije raznim podjetjem. Čeprav smo se vsi zavedali, da je recesija prizadela tudi podjetja v naši bližini, smo z optimizmom pričakovali odgovore. Ker se tudi vodilne službe v podjetjih zavedajo, da kadar otroku skrivne želje izpolnijo, v resnici sebe obdarijo, so velikodušno priskočili na pomoč. Iskreno se zahvaljujemo vsem donatorjem in sponzorjem. To so bili: Občina Kanal ob Soči, PRIJON Klavže, SENG Primorska, Gorica leasing, Nova KBM Področje Nova Gorica, Salonit Anhovo, Soške elektrarne Nova Gorica, Zavarovalnica Adriatic Slovenica, KS Deskle ter Šolski sklad OŠ Deskle. Naj se jim njihova dobrota tisočkrat povrne.

Vsi otroci so se letovanja zelo veselili in nanj komaj čakali. Končno je prišel dan, ko smo se skupaj z otroki iz vrtca Kanal z avtobusom zapeljali do

Debelega rtiča. Ko so otroci zagledali morje, so njihove oči zažarele in njihova vroča želja je postala resničnost.

Vtisi in doživetja otrok z letovanja

Zala: Bilo mi je zelo všeč, ko smo se peljali z ladjico v Koper in smo jedli sladoled. Všeč mi je bilo v bazenu, ko sem plavala in skakala. Igrali smo se v sobi, v peskovniku in na igralih. Nabirali smo tudi školjke.

Med letovanjem smo obiskali tudi Koper

Gašper: Všeč mi je bilo, ko smo delali vaje na trim stezi. Najbolj všeč pa mi je bilo, ko smo se peljali z ladjo in smo jedli sladoled. Igral sem se tudi s prijatelji, na igralih in v peskovniku.

Hana: Meni je bilo všeč, ko smo šli k morju in delali bazen na plaži iz kamenčkov in peska. V notranjem bazenu smo skakali v vodo skozi in v obroč. Bili smo

Letovanje na Debelem rtiču

na igralih. Igrala sem se s prijatelji.

Jakob: Najbolj všeč mi je bilo, ko smo skakali v vodo v bazenu, ki je bil globok. V vodi smo se igrali s plavalnimi deskami in klobasami. Igral sem se tudi s prijatelji.

Tia: Meni je bilo všeč, ko smo se igrali v sobi. Šli smo na zajtrk, kosilo in večerjo v jedilnico. Skočila sem v bazenu skozi obroč in se potopila. Pomagala sem delati bazenček iz peska. Odšli smo na sladoled in z ladjo. Ponoči smo skupaj spali v sobi.

Peter: Meni je bilo všeč, ker smo se peljali z avtobusom. Lizal sem sladoled in se vozil z ladjo.

Xian: Najbolj všeč mi je bilo, ko smo bili na plezalni steni in v bazenu. Igrali smo se pri morju. Peljali smo se z ladjo in se igrali policiste.

Sebastjan: Meni je bilo všeč, ko smo skakali v bazen skozi obroč. Ko smo se igrali pri morju, smo dobili meduze. Igral sem se tudi s prijatelji, v peskovniku in na igralih.

Vozili smo se z ladjo

POPRAVEK

V prejšnji številki Mosta je pri izjavah v prispevku Desetletje kanalske mladine prišlo do napake, za katero se uredništvo opravičuje. Pomešali smo namreč izjavi bratov Martina in Grega Veluščka. Pravilni izjavi sta: "Danes je KKM skoraj tak, kot smo si ga leta nazaj zamišljali! Kar je presenetljivo za Kanal, kjer menda ni dovolj mladih za take stvari, a je istočasno dovolj vsega za dva garažna boksa z mlekomatom," meni **Martin Velušček**. **Grega Velušček** dodaja: "Klub kanalske mladine je v preteklih desetih letih organiziral kar nekaj zanimivih in obiskanih prireditev, izdajal svoje glasilo in sodeloval tudi pri večjih dogodkih v Kanalu, zato je kar nekoliko nenavadno, da bodo prostori Kluba kanalske mladine dokončani šele po desetih letih od začetka urejanja. Glede na ta skromen interes skupnosti upam, da ne bo potrebnih nadaljnjih deset let, da se uredi sofinanciranje ustreznega programa."

UREDNIŠKI ODBOR IN POŠILJANJE PRISPEVKOV

NAVODILA ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV:

Članke za Most pošljite na e-naslova: lea.sirok@gmail.com in mostkanal@gmail.com ali po pošti na naslov:

TIC Kanal, Pionirska 2, 5213 Kanal, s pripisom: **ZA MOST**.

- **Teksti in fotografije** morajo biti **opremljeni z imenom avtorja**.
- **Tekst** je lahko v formatu Microsoft Office s končnico **.doc** ali Open Office s končnico **.odt**.
- **Fotografije** naj bodo v formatu **.JPG** in naj bodo **primerno velike resolucije** sicer niso ustrezne za tisk.
- Če jih pošiljate v digitalni obliki, nam **tekst in fotografije** pošljite v **dveh ločenih priponkah**.
- Da bi bila spletna stran Mosta čim bolj aktualna, nam prispevke pošljete čim prej. Nikakor ni potrebno čakati na poziv o zbiranju prispevkov. Vse, kar je objavljeno na spletni strani Mosta, praviloma objavimo tudi v tiskani izdaji, ki pa seveda izide šele konec vsakega četrtletja.
- Na spletni strani lahko preko strani youtube (www.youtube.com) objavite tudi **video zapise**.
- Če bi prispevke radi sami objavljali na spletu, nam to sporočite.
- Spletni Most: <http://www.mojaobcina.si/kanal-ob-soci/>.

Letošnje poletje je bilo drugo najtoplejše v zadnjih 60 letih

Po podatkih ARSA je povprečna temperatura zraka treh poletnih mesecev močno presegla dolgoletno povprečje, saj je bilo letošnje poletje drugo najtoplejše doslej, bolj vroče je bilo le še poleti 2003. Na severozahodu države so poleti namerili 550 mm padavin, v južni Sloveniji niso presegle 250 mm, v Slovenskem Primorju pa ni padlo niti 50 mm dežja. Prvi skromen dež smo dočakali šele 30. avgusta.

Foto: Summer party KKM - Jani Simčič; Tako smo se hladili v Kanalu - Liljana Bitežnik.

+ Plus

- Minus

Novi čakalnici

Na avtobusnem postajališču v Morskem je Občinska uprava postavila novi čakalnici, saj so stari razdejali vandali.

Foto: Toni Dugorepec

Nekatere moti vse

Poleti so se pod Kambreškimi ustavili Mavrični ljudje, nomadska skupnost, ki od leta 1972 organizira srečanja v manj obljudenih gozdovih po vsem svetu. Srečanja so namenjena oblikovanju novega delujočega modela družbe, osnovane na vrednotah varstva okolja, feminizma, mirovnega aktivizma in solidarnosti. Zaradi prijave pa so našo občino morali zapustiti.

Foto: Erik De Posarelli